ALMANAK

DER

D.V.S.V.

1927

RT
or)
4
B18
C

3818

AANGEBODEN AAN

De Bibliotheek der
Technische Hoogeschool

DELFT, 16 DECEMBER 1926.

W. v. d. Broek d'Obrenan

presidente van de
Almanak Redactie
der D. V. S. V.

H. Roosenstein

secretaresse van de
Almanak Redactie
der D. V. S. V.

ALMANAK D.V.S.V

T. H. S.
BIBLIOTHEEK
DELFT.

UITGEGEVEN DOOR DE TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR - DELFT - IN DECEMBER 1926

INHOUD.

Blz.

Kalender 5

Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Bestuur D.V.S.V. 1925—1926..... 21
Bestuur D.V.S.V. 1926—1927..... 21
Bestuur L.U.S. 22
Bestuur Lucullus..... 22
Bestuur S.J.O.E.W. 22
Bestuur A.H.T. 22
Bestuur μ 23
Bibliotheek-Commissie. 23
Huishoudelijke Commissie 23
Almanak-Redactie 1926—1927 23
Lustrum-Commissie 1926. 23
Jaarverslag D.V.S.V. 1926—1927..... 24
Rede, gehouden ter gelegenheid van het 22-jarig bestaan der D.V.S.V. 30
Lustrumverslag 1926 46
Jaarverslag L.U.S. 1925—1926..... 52
Jaarverslag Lucullus 1925—1926..... 54
Jaarverslag S.J.O.E.W. 1925—1926..... 55
Jaarverslag A.H.T. 1925—1926..... 57
Jaarverslag μ 1925—1926 58
Toespraak, gehouden tot de nieuwe leden, door Mej. W. Schoutens. 59
Novitiaatsverslag 1926. 63
Tweede lustrum R.V.S.V..... 66
In memoriam Kitty Goemans..... 69

Blz.

Mengelwerk.

Jaarlied 1926. 72

Impressie van een merkwaardig slot van een merkwaardige avond. 73

Misunderstood. 75

Het kleutertje op het hek. 76

Schets 78

De Ommelet 80

Een mysterieuze geschiedenis. 83

Varia. 86

Professorale stijlbloempjes. 94

Examen-uitslagen 96

Ledenlijst D.V. S.V. 1926—1927.

Eere-leden. 98

Gewone leden 98

Buitenleden 99

Buitengewone leden. 100

Donateurs en donatrices 101

Oud-leden, afgestudeerd na 1922 102

KALENDER

JANUARI

	1 Zaterdag	
●	2 ZONDAG	
	3 Maandag	
	4 Dinsdag	
	5 Woensdag	
	6 Donderdag	
	7 Vrijdag	
	8 Zaterdag	
☽	9 ZONDAG	
	10 Maandag	
	11 Dinsdag	
	12 Woensdag	
	13 Donderdag	
	14 Vrijdag	S. A.: Hoe kom jij aan een eigen huishouden?
	15 Zaterdag	R. B.: Dat heb ik m'n heele leven gehad.
☺	16 ZONDAG	
	17 Maandag	Tentamen Werktuigbouw. Gevraagd:
	18 Dinsdag	Steilwaterpijpketel. Professor, is dat de stijl van een waterpijpketel?
	19 Woensdag	Zie jij P. wel eens? J. v. R.: Neen. O. Ja, toch wel zoo nu en dan eventjes door de telefoon.
	20 Donderdag	H. F.: Een bril op een stokje is een
	21 Vrijdag	ding, waar, als je op een knopje drukt,
	22 Zaterdag	een oog uit springt.
	23 ZONDAG	
	24 Maandag	
	25 Dinsdag	
○	26 Woensdag	
	27 Donderdag	
	28 Vrijdag	
	29 Zaterdag	
	30 ZONDAG	
	31 Maandag	

FEBRUARI

1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag
5 Zaterdag

6 ZONDAG

7 Maandag
8 Dinsdag
9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

13 ZONDAG

14 Maandag
15 Dinsdag
16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag
19 Zaterdag

20 ZONDAG

21 Maandag

22 Dinsdag
23 Woensdag

Eerstejaarslogica. Aan de koffietafel. Ouderejaars: Die jam is niet erg lekker. Eerstejaars: Ja wèl, want hij is pas uit een nieuw potje.

24 Donderdag

T. H. vraagt aan W. B.: Zeg wonen jullie nog samen, officieel?
W.: Neen, 't is uit.

25 Vrijdag
26 Zaterdag

J. S.: Ik heb zoo'n prachtige slaapkamer: alles van hout. Dat slaapt zoo lekker.

27 ZONDAG

28 Maandag

MAART

	1 Dinsdag	J. v. R. op een nieuw instrument: En
	2 Woensdag	iedereen spuugt er maar in!!
●	3 Donderdag	Prof. K.: Hedenavond: Grachtwater
	4 Vrijdag	hoofdgerecht, Bact. Coli als Hors
	5 Zaterdag	d'oeuvre.
		T. H. zet een etiket op haar beesten.
	6 ZONDAG	A. O.: Zeg, M., zit jij in die kast?
		M. A.: Ja, No. 6.
	7 Maandag	Ass.: Wilt U op uw erwt een nummer zetten?
		M. A. behandelt grachtwater uit de Zuiderstraat steriel.
	8 Dinsdag	T. K.: Waar is de Peperstraat.
		R. v. R.: De Peperstraat, die is bij Garnade. Niet? O, dan is hij ergens anders.
	9 Woensdag	J. S.: O, zeg, met die glibberigheid; ik loop zoo nu en dan gewoon naast mezelf.
☽	10 Donderdag	Zeg Barones, zit niet zoo aan je neus
	11 Vrijdag	te plukken.
	12 Zaterdag	
	13 ZONDAG	
	14 Maandag	
	15 Dinsdag	
	16 Woensdag	
	17 Donderdag	
☺	18 Vrijdag	
	19 Zaterdag	
	20 ZONDAG	
	21 Maandag	
	22 Dinsdag	
	23 Woensdag	
	24 Donderdag	
	25 Vrijdag	
☽	26 Zaterdag	
	27 ZONDAG	
	28 Maandag	
	29 Dinsdag	
	30 Woensdag	
	31 Donderdag	

APRIL

1 Vrijdag
2 Zaterdag

3 ZONDAG

4 Maandag
5 Dinsdag
6 Woensdag
7 Donderdag
8 Vrijdag
9 Zaterdag

10 ZONDAG

11 Maandag
12 Dinsdag
13 Woensdag
14 Donderdag
15 Vrijdag
16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag
19 Dinsdag
20 Woensdag
21 Donderdag
22 Vrijdag

Riné is van voren leniger dan van achteren.

23 Zaterdag

24 ZONDAG

25 Maandag
26 Dinsdag
27 Woensdag
28 Donderdag
29 Vrijdag
30 Zaterdag

MEI

1 ZONDAG

2 Maandag
3 Dinsdag
4 Woensdag
5 Donderdag
6 Vrijdag
7 Zaterdag

8 ZONDAG

9 Maandag
10 Dinsdag
11 Woensdag
12 Donderdag
13 Vrijdag
14 Zaterdag

15 ZONDAG

16 Maandag
17 Dinsdag
18 Woensdag — J. v. R.: Zeg, ben je niet geschrokken, dat de maan door je raam kwam?
19 Donderdag
20 Vrijdag
21 Zaterdag

22 ZONDAG

23 Maandag
24 Dinsdag
25 Woensdag
26 Donderdag
27 Vrijdag
28 Zaterdag

29 ZONDAG

30 Maandag
31 Dinsdag

JUNI

1 Woensdag
2 Donderdag
3 Vrijdag
4 Zaterdag

5 ZONDAG

6 Maandag
7 Dinsdag
8 Woensdag
9 Donderdag
10 Vrijdag
11 Zaterdag

12 ZONDAG

13 Maandag
14 Dinsdag
15 Woensdag
16 Donderdag
17 Vrijdag
18 Zaterdag

19 ZONDAG

20 Maandag
21 Dinsdag
22 Woensdag
23 Donderdag
24 Vrijdag
25 Zaterdag

M. A. op weg naar veelbesproken afscheidscollege: „Naar wien gaan we eigenlijk toe?"

26 ZONDAG

27 Maandag
28 Dinsdag
29 Woensdag
30 Donderdag

JULI

1 Vrijdag
2 Zaterdag

3 ZONDAG

4 Maandag
5 Dinsdag
6 Woensdag
7 Donderdag
8 Vrijdag
9 Zaterdag

10 ZONDAG

11 Maandag
12 Dinsdag
13 Woensdag
14 Donderdag
15 Vrijdag
16 Zaterdag

17 ZONDAG

18 Maandag
19 Dinsdag
20 Woensdag
21 Donderdag
22 Vrijdag
23 Zaterdag

24 ZONDAG

25 Maandag
26 Dinsdag
27 Woensdag
28 Donderdag
29 Vrijdag
30 Zaterdag

31 ZONDAG

AUGUSTUS

1 Maandag
2 Dinsdag
3 Woensdag
4 Donderdag

5 Vrijdag
6 Zaterdag

7 ZONDAG

8 Maandag
9 Dinsdag
10 Woensdag
11 Donderdag
12 Vrijdag

13 Zaterdag

14 ZONDAG

15 Maandag
16 Dinsdag
17 Woensdag
18 Donderdag

19 Vrijdag
20 Zaterdag

21 ZONDAG

22 Maandag
23 Dinsdag
24 Woensdag
25 Donderdag
26 Vrijdag

27 Zaterdag

28 ZONDAG

29 Maandag
30 Dinsdag
31 Woensdag

SEPTEMBER

1	Donderdag	
2	Vrijdag	
3	Zaterdag	
4	ZONDAG	
5	Maandag	
6	Dinsdag	
7	Woensdag	
8	Donderdag	Zesdejaars: Hoe moet je dat doen, op kamers wonen?
9	Vrijdag	
10	Zaterdag	
11	ZONDAG	
12	Maandag	
13	Dinsdag	
14	Woensdag	
15	Donderdag	
16	Vrijdag	
17	Zaterdag	L. H.: Help! ik lig zoo met hobbeltjes. S.: Waar is de gaskraan? W.: In het gaskastje.
18	ZONDAG	A. N.: De maan lag achter 't hout.
19	Maandag	M. A.: Stort je hart maar uit!
20	Dinsdag	I. v. V.: Allemaal in die krib?
21	Woensdag	M. A.: Annie, zit niet zoo overeind, dan
22	Donderdag	weet ik niet of ik de maan zie of jou.
23	Vrijdag	M. A.: Zeg, vertel eens, dat pyroslijmzuur.... een vies zuur eigenlijk, hè?
24	Zaterdag	B. D.: Zeg, hoe herken je een assistent? B. v. d. K.: Daar zijn geen bepaalde
25	ZONDAG	reagentia op.
26	Maandag	
27	Dinsdag	
28	Woensdag	
29	Donderdag	J. S.: Dan moet je maar twee keer stikken.
30	Vrijdag	J. K.: 't Is een jongen, die verloofd is van gezicht.

OCTOBER

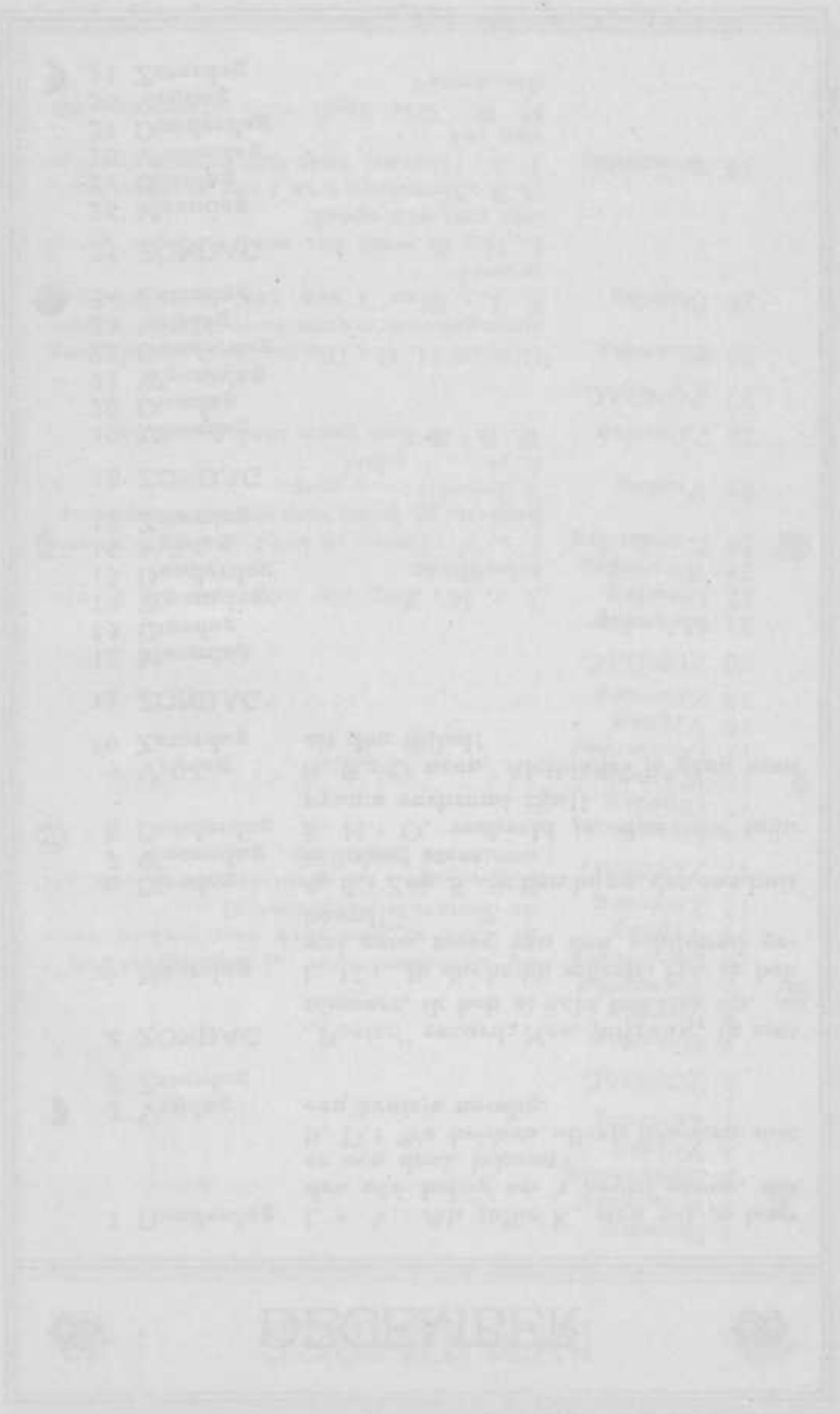
	1 Zaterdag	R. B.: Ik ben mager en zoo stijf als een hark.
	2 ZONDAG	W. B.: O, dan ben je een goede eend.
☽	3 Maandag	B. D.: Ik weet wel wie 't is, tenminste van achteren.
	4 Dinsdag	
	5 Woensdag	R. M.: Dan ga je rythmisch je hart ontplooien.
	6 Donderdag	
	7 Vrijdag	Bespreking costumes: Harlequin. Dat hindert niets, jullie zijn toch zulke idioten.
	8 Zaterdag	
	9 ZONDAG	Op 't lab.: Hij is leeraar in Sneek geworden.
☺	10 Maandag	
	11 Dinsdag	M. S.: Wat zeg je, is hij niet goed snik geworden?
	12 Woensdag	
	13 Donderdag	C. v. d. W.: Ik heb die juffrouw maar van 't behang gekrabbeld en op mijn slaapkamer gehangen.
	14 Vrijdag	H. F.: Ik heb zoo'n pijn overal, ik heb voor eend moeten spelen!
	15 Zaterdag	P. R.: Dat heeft anders niets met hartstocht te maken, hoor!
	16 ZONDAG	Mej. W.: Je rug zegt: Ik wil niets van je weten.
☾	17 Maandag	
	18 Dinsdag	W. B.: Ik heb een snoezig salamandertje gekregen op mijn kamer.
	19 Woensdag	
	20 Donderdag	I. v. V.: O ja? Waar laat je 't beest? Heb je er een kooi voor?
	21 Vrijdag	
	22 Zaterdag	Mej. W.: Als jullie iets geks willen doen kunnen jullie elkaar zoenen.
	23 ZONDAG	S. v. G.: Ja, maar dat is altijd zoo hard.
	24 Maandag	I. v. V. op één been: Je staat zoo vrij gemakkelijk.
●	25 Dinsdag	
	26 Woensdag	S. v. G.: Ja, maar hoe lang?
	27 Donderdag	I. v. V.: Dat merk je wel als je omvalt.
	28 Vrijdag	K. M.: Dat klepje geeft je neiging tot scheelkijken. Dat zal ik doen als ik sterf.
	29 Zaterdag	
	30 ZONDAG	T. H.: Moet je achterkant ook flirten?
		H. R.: Ik ga dood.
	31 Maandag	W. B.: Ga dan maar gauw!
		H. R.: Zeg, die kast, die krabbelt.

NOVEMBER

	1 Dinsdag	
☽	2 Woensdag	
	3 Donderdag	
	4 Vrijdag	
	5 Zaterdag	
	6 ZONDAG	
	7 Maandag	
	8 Dinsdag	
☺	9 Woensdag	
	10 Donderdag	Bij opbieden voor „kleedingstukken": Je kunt er een jurk van maken voor de Sinterklaascommissie!
	11 Vrijdag	
	12 Zaterdag	
	13 ZONDAG	B. v. d. K.: De politieagent is ook als waaier te gebruiken.
	14 Maandag	
	15 Dinsdag	
☾	16 Woensdag	
	17 Donderdag	
	18 Vrijdag	
	19 Zaterdag	
	20 ZONDAG	
	21 Maandag	
	22 Dinsdag	J. v. R.: Zeg, die arm van mij is uitschuifbaar.
	23 Woensdag	
●	24 Donderdag	I. v. V.: Neen, jij kunt wel naar boven loopen, jij komt niet om ondersteuning.
	25 Vrijdag	't Broodje. . . . piep. S. A. . . . . ploef.
	26 Zaterdag	W. B.: Ik ben geen ideëenautomaat.
	27 ZONDAG	
	28 Maandag	Dictaat H. R.: Die moleculen onderling springen raar om met het valentie-begrip.
	29 Dinsdag	E. L.: Was 't een draaispoelgalvanometer? L. H.: Ik weet het niet, in ieder geval iets met een spoel. A. B.: Misschien was 't een naaimachine.
	30 Woensdag	J. S.: Hoeveel kost dat bovenkamertje van je? H. R.: Wie heeft zich opgegeten als donatrice?

DECEMBER

	1 Donderdag	I. v. V.: Als jullie K. zien wil je haar dan zóó heftig op 't heufd geven, dat er een deuk inkomt?
☽	2 Vrijdag	B. D.: We hebben alleen broeken met een kruisje noodig.
	3 Zaterdag	
	4 ZONDAG	„Poeier" record: Nee, juffrouw, ik mot niemeer, ik heb al acht bakkies op.
	5 Maandag	L. H.: „Ik dacht bij mijzelf: Hé, ik heb wel eens meer van een schildpad gehoord!"
	6 Dinsdag	A. B.: Zeg, S., ik ben bang, dat ons huis in brand staat.
	7 Woensdag	
☺	8 Donderdag	S. H.: O, verbeeld je, dan zou mijn pyama verbrand zijn!!
	9 Vrijdag	R. B.: O neen, Alcibiades is geen man uit den Bijbel!
	10 Zaterdag	
	11 ZONDAG	
	12 Maandag	
	13 Dinsdag	
	14 Woensdag	
	15 Donderdag	
☾	16 Vrijdag	
	17 Zaterdag	
	18 ZONDAG	
	19 Maandag	
	20 Dinsdag	
	21 Woensdag	
	22 Donderdag	
	23 Vrijdag	
●	24 Zaterdag	
	25 ZONDAG	
	26 Maandag	
	27 Dinsdag	
	28 Woensdag	
	29 Donderdag	
	30 Vrijdag	
☽	31 Zaterdag	

DELFTSCHE

VROUWELIJKE STUDENTEN

VEREENIGING

Bestuur der D.V.S.V. 1925—1926.

Bestuur der D.V.S.V. 1925—1926.

Presidente:	W. SCHOUTENS.
1e Secretaresse:	C. S. VAN GEMERDEN.
Penningmeesteresse:	H. ROOSENSTEIN.
2e Secretaresse:	W. M. A. ASSELBERGS.
Commissaresse:	W. VAN DEN BROEK D'OBRENAN.

Bestuur der D.V.S.V. 1926—1927.

Presidente:	C. S. VAN GEMERDEN.
1e Secretaresse:	W. M. A. ASSELBERGS.
Penningmeesteresse:	G. A. VAN DOOREN.
2e Secretaresse:	M. E. VAN DE KLEINEMULDER.
Commissaresse:	A. P. VAN RIJSWIJK.

Bestuur L. U. S.
Opgericht 1911.

Presidente: J. M. E. DE RONDE BRESSER.
Secretaresse: W. VAN DEN BROEK D'OBRENAN.
Penningmeesteresse: G. DULFER.

Bestuur Lucullus.
Opgericht 1918.

Presidente: T. HOOG.
Secretaresse: S. G. ALEXANDROWICZ.
Penningmeesteresse: E. LANDEWEER.

Bestuur Sjoew.
Opgericht 1921.

Presidente: T. HOOG.
Secretaresse: A. M. DOUW.
Penningmeesteresse: S. G. ALEXANDROWICZ.

Bestuur A. H. T.
Opgericht 1925.

Presidente: S. G. ALEXANDROWICZ.
Secretaresse: M. M. KOOPER.
Penningmeesteresse: G. J. FREIJSS.

Bestuur μ.

Weder opgericht 1926.

Presidente: W. SCHOUTENS.
Secretaresse: G. DULFER.
Penningmeesteresse: K. P. VAN VLIET.

Bibliotheekcommissie.

G. A. VAN DOOREN.
G. J. FREIJSS.

Huishoudelijke Commissie.

A. P. VAN RIJSWIJK.
G. DULFER.
L. N. S. HOMANS.

Almanak-Redactie 1926—1927.

Presidente: W. VAN DEN BROEK D'OBRENAN.
Secretaresse: H. ROOSENSTEIN.
Penningmeesteresse: M. G. TER HORST.
J. M. E. DE RONDE BRESSER.
S. G. ALEXANDROWICZ.

Lustrumcommissie 1926.

Presidente: A. OELMEYER.
Secretaresse: J. M. E. DE RONDE BRESSER.
Penningmeesteresse: T. HOOG.
A. P. VAN RIJSWIJK.
M. E. VAN DE KLEINEMULDER.

Jaarverslag D.V.S.V. 1925—1926.

Aan het einde van dit Bestuursjaar gekomen, rust op mij nog de taak verslag uit te brengen, zoowel van het uiterlijk als innerlijk leven van de Club.

Na de Bestuursoverdracht werden de gebruikelijke bezoeken afgelegd bij den Rector-Magnificus, Prof. Dr. G. van Iterson, den Secretaris van den Senaat en Mevr. Janssen van Raay en den Secretaris van Curatoren, Jhr. Ir. H. Strick van Linschoten. Na de Rectoraatsoverdracht werd een bezoek gebracht bij den nieuwen Rector-Magnificus en Mevr. Janssen van Raay; de Secretaris van den Senaat en Mevr. Kist hadden geen gelegenheid ons te ontvangen.

Na de Kerstvacantie was het geheele Bestuur tegenwoordig bij de Diësrede, evenals bij de Rectoraatsoverdracht aan het begin van het nieuwe cursusjaar.

Bij de receptie van Prof. Evers, ter gelegenheid van zijn 70sten verjaardag en de receptie bij het 25-jarig jubileum van Prof. de Vries Broekman was het Bestuur aanwezig, evenals bij de afscheidscolleges van Prof. Evers en Prof. Heuvelink.

Voorts was het Bestuur aanwezig op de inaugureele reden van de Professoren Van Nes, Grondijs, Schermerhorn en Slothouwer.

Begin December maakte de Senaat van het D.S.C. zijn opwachting, terwijl in October het Bestuur van den, opnieuw in de officieele studentenwereld getreden D.S.B., ons een bezoek bracht.

Evenals vorige jaren werd het St. Nicolaasfeest weer in samenwerking met het D.S.C. op de Societeit Phoenix gevierd. Ter bespreking hiervan werd het Bestuur der Societeit Phoenix in November op de Club ontvangen.

10 December kwam de Senaat van het D.S.C. met de Almanak-Redactie onzen almanak in ontvangst nemen,

terwijl een week later de Almanak-Redactie met hare Eere-leden ons den Corps-almanak kwam aanbieden.

De Senaat van het D.S.C. werd geluk gewenscht met den 78sten Corpsdiës, evenals het Bestuur van Sanctus Virgilius met den 28sten Diës Natalis dezer Vereeniging.

12 Februari had de eerste gecombineerde Besturenvergadering van dit jaar plaats te Rotterdam, vooraf-gaand aan het Lustrum, dien dag gehouden. Hierbij werd de W.V.S.V. met algemeene stemmen, behoudens goedkeuring der ledenvergaderingen, als zustervereeniging erkend. Behalve twee bestuursleden, namen acht leden aan het lustrum der R.V.S.V. deel.

De lustrumuitvoering van het D.S.T.G. op 4 Maart werd door het geheele Bestuur bijgewoond, terwijl den dag daarvóór het Bestuur ter receptie ging bij dit Gezelschap. De uitvoering van het D.S.M.G. „Apollo" werd door drie bestuursleden bijgewoond. Begin Juli was de Presidente aanwezig bij de opening van de nieuwe Lagaloods.

10 Maart dineerde het Bestuur ten huize van den Secretaris van Curatoren.

In Januari nam het Bestuur deel aan den niet-officieelen lunch op de Societeit Phoenix, ter gelegenheid van de komst van ± 150 Zuid-Afrikaansche studenten, terwijl in Juli tweemaal een groep Amerikaansche meisjesstudenten op de Club werd ontvangen.

In Maart werd een thee aangeboden aan donatrices en professorendames.

Eenigen tijd hierna bracht het Bestuur een bezoek bij Mevr. Elias.

Begin Juli woonde één bestuurslid het Congres van de I.F.W.W. te Amsterdam bij.

Evenals vorige jaren gaf de Rector-Magnificus het Bestuur de gelegenheid zich vóór anderen te laten inschrijven.

Ten slotte had op 29 October de tweede gecombineerde besturenvergadering plaats, in ons Clubgebouw, waarbij de W.V.S.V. officieel als zustervereeniging werd

erkend en besloten werd een Bond van Besturen van Zustervereenigingen op te richten.

Thans ben ik genaderd tot het innerlijk Clubleven.

Wat het ledenaantal betreft, laat zich dit droevig aanzien, vooral wat het aantal der gewone leden aangaat. Was dit aan het begin van het jaar nog 48, thans is dit gedaald op 39. Het weggaan der groote jaren laat zich geducht voelen.

Finantieel stond de Club er iets beter voor, daar het geheele jaar door de benedenverdieping en de bovenkamer waren verhuurd.

In Juli had, door het plotseling vertrek van Mej. v. d. Velde, een bestuurswisseling plaats, waarbij zij werd vervangen door Mej. W. Schoutens.

Met juffrouw Elshof werd het contract tot 1 Januari 1927 verlengd.

De Huishoudcommissie, bestaande uit de dames: W. v. d. Broek d'Obrenan, M. E. v. d. Kleinemulder en P. A. Visser, had voor de vacantie eenige moeilijkheden, maar door haar goede zorgen werd dit zoo gauw mogelijk weer in het reine gebracht. Bovendien werd wegens vertrek van Mej. Visser deze vervangen door Mej. G. Dulfer.

De Bibliotheekcommissie, bestaande uit de dames: C. A. v. d. Weg, T. Hoog en S. G. Alexandrowicz, verdient een woord van dank voor de goede verzorging der bibliotheek.

Wat de Sub-Vereenigingen betreft, stond L.U.S. weer bovenaan. Ondanks haar weinige krachten, leverde zij uitstekende prestaties op Clubfuif en inauguratie. Bovendien vierde zij op de Clubfuif haar 3e lustrum.

S.J.O.E.W. vierde op 2 Maart haar 1e lustrum met een goed geslaagde thee. Nog eenige andere musicale thee's werden in den loop van het jaar gegeven.

Lucullus zorgde vooral tijdens het lustrum, en op Clubfuif, Almanak-souper en inauguratie, op buitengewone wijze voor den innerlijken mensch.

Van de Bridge-club A.H.T. werd, behalve van het bestuur, niet veel gemerkt.

De Gymnastiekvereeniging „μ" is weer uit den dood herrezen en heeft veel tot het lenig worden van onze leden bijgedragen.

Slechts éénmaal werd er dit jaar een lezing gehouden. n.l. door Mej. S. G. Alexandrowicz, over „Angelino in de Lente".

Helaas hadden wij begin Mei het verlies te betreuren van één onzer eminentste leden, Kitty Goemans. Behalve het Bestuur, waren zeer veel Clubleden bij haar begrafenis tegenwoordig.

Het novitiaat bracht weer een nieuwe drukte op de Club. Daar er slechts zes novieten waren, werd de duur beperkt tot een week, waarvan eenige dagen werden doorgebracht op de „Blije Burght" in Noordwijk, onder begunstiging van prachtig weer. De Novitiaats-commissie, die bestond uit de dames: L. Corbeau, Presidente, K. P. v. Vliet, Secretaresse en J. Snellen, Penningmeesteresse, heeft alle eer van dit plan gehad.

In October werd er een verloting gehouden ten bate van de lustrumkas, die uitstekend is geslaagd.

Het hoogtepunt van het Clubleven werd bereikt vóór en tijdens het Lustrum, aan het welslagen waarvan nagenoeg alle leden veel hebben bijgedragen. Het programma was als volgt samengesteld:

28 October: Ontvangst reunisten. Officieele opening in de Aula der T.H. Receptie op de Club. Diner in Paulez (Den Haag).

29 October. Thee op de Club. Cabaret-avond met bal.

30 October. Reunisten-lunch in Hotel Wilhelmina. Tocht met Amovams naar 't Kleine Loo, alwaar thee. Gecostumeerde feestavond in Hotel Wilhelmina.

Het welslagen van het Lustrum is zeker voor het grootste deel te danken aan de Lustrumcommissie, wie

een woord van grooten dank hier niet onthouden mag worden.

De groote belangstelling, waarin zich de Club mag verheugen, bleek uit de druk bezochte receptie, de fraaie cadeaux en bloemen en de medewerking, die wij van verschillende kanten mochten ontvangen.

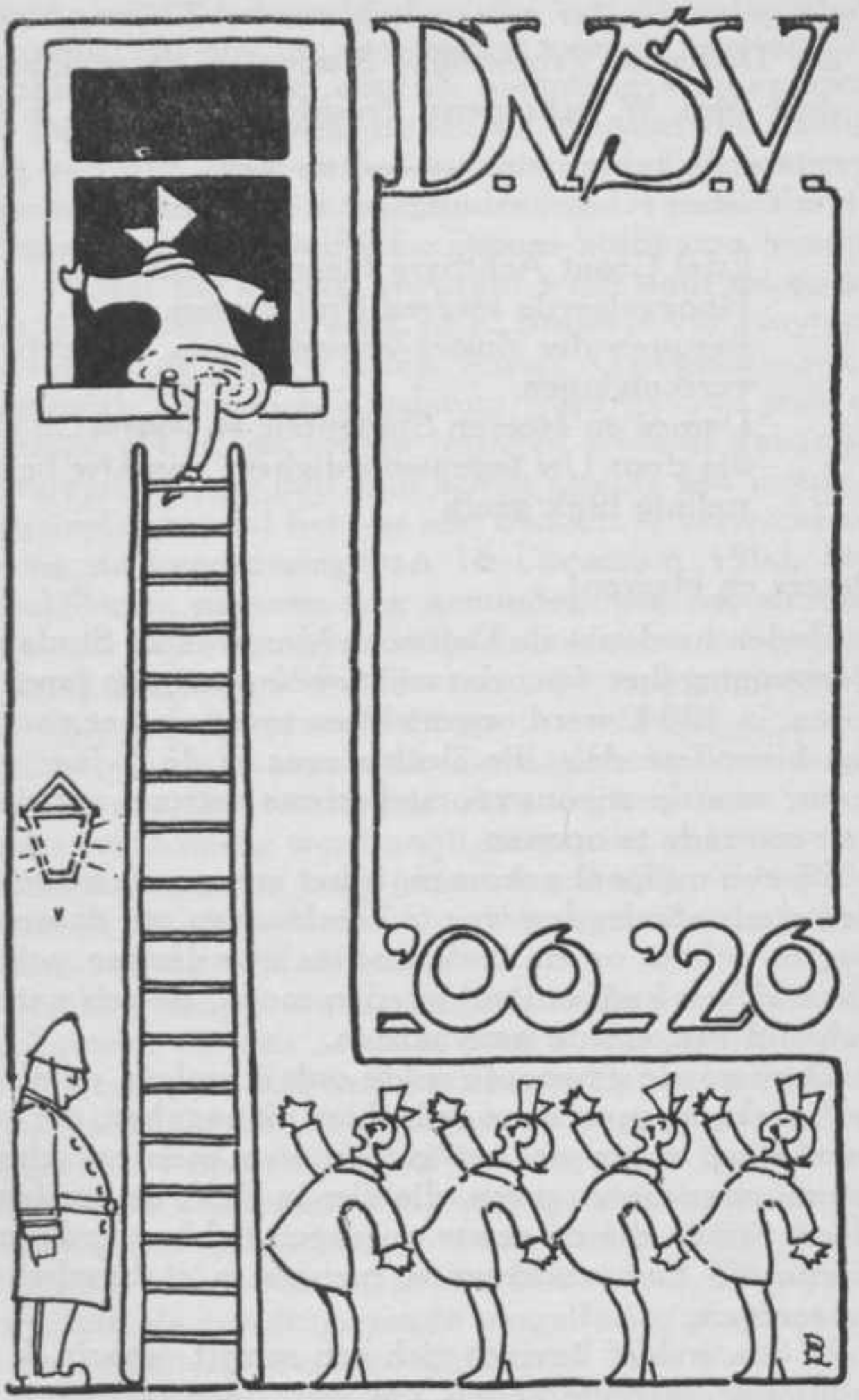
Het Bestuur voor het volgend Vereenigingsjaar werd bij enkele candidaatstelling gekozen en heeft zich als volgt samengesteld:

Mej. C. S. v. Gemerden, Presidente.
Mej. W. M. A. Asselbergs, 1e Secretaresse.
Mej. G. A. van Dooren, Penningmeesteresse.
Mej. M. E. v. d. Kleinemulder, 2e Secretaresse.
Mej. A. P. v. Rijswijk, Commissaresse van Orde.

Moge de D.V.S.V. een jaar van grooten bloei en een krachtig vereenigingsleven tegemoet gaan.

W. SCHOUTENS,
Presidente.

C. S. VAN GEMERDEN,
1e Secretaresse.

D.V.S.V.
'00_'26

Rede, gehouden ter gelegenheid van het 22-jarig bestaan der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging, door Mej. W. Schoutens, Presidente der D.V.S.V.

Edel Groot Achtbare Heeren Curatoren,
Hooggeleerde Heeren Professoren,
Besturen der Zuster-vereenigingen en bevriende vereenigingen,
Dames en Heeren Studenten, en voorts Gij allen, die door Uw tegenwoordigheid van Uw belangstelling blijk geeft,

Dames en Heeren!

Heden herdenkt de Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging het feit, dat zij twee-en-twintig jaren geleden, in 1904, werd opgericht en tevens is het vandaag een bizondere dag, die slechts eens in de 5 jaar voorkomt, waarop wij ons voorstellen ons lustrum, ons vierde, met een rede te openen.

Bij een mijlpaal gekomen, is het een goede gewoonte, den reeds afgelegden weg te beschouwen om daarna het oog te richten op de toekomst, te overdenken, wat die ons brengen kan, om vol goeden moed, de reis naar het volgend rustpunt te aanvaarden.

Deze goede gewoonte wilde ook ik volgen en als van zelfsprekend gaan onze gedachten uit naar hen, die baanbreeksters waren op het gebied van meisjesstudie, en vooral naar die vrouwen, die hier in Delft de eersten geweest zijn en die de eerste pogingen hebben gedaan, de toentertijd hier studeerende meisjes in clubverband te vereenigen.

In ons archief bevindt zich een schrift, waarin ik verschillende bizonderheden omtrent deze pogingen heb gevonden. Daarin is te lezen, dat op 14 November 1900

ten huize van Mej. S. van Hoytema een vergadering is belegd, waar de noodzakelijkheid besproken werd van de oprichting van een vereeniging voor vrouwelijke Studenten, ook met het oog op mogelijke vermeerdering van hun aantal. Vooral de laatste zin treft ons, die getuigt van den ernst en het verantwoordelijkheidsgevoel dier eerste Delftsche meisjesstudenten. De naam der vereeniging zou zijn: Delftsche Dames Studenten Vereeniging, terwijl het bestuur gevormd werd door de oprichsters, de dames E. van West, M. E. Bes en S. van Hoytema, die tevens de eenige leden waren. Geregeld werd er vergaderd, de oprichtingsdatum werd gevierd met een gezellige avond en eenige lezingen werden gehouden. Gedurende 2 jaar had zich echter slechts één nieuw lid aangemeld, zoodat het ons niet behoeft te verwonderen, dat na de vergadering van 18 December 1902, waar verschillende plannen nog getuigden van het enthousiasme van de leden, geen vergadering meer gehouden is en dat 8 Augustus 1903 de voorzitster zich genoodzaakt zag, deze treurige woorden neer te schrijven:

„Dit was de laatste snik der Delftsche Vereeniging van Vrouwelijke Studenten. Aan de besluiten van de laatste vergadering werd nooit uitvoering gegeven en de penningmeesteresse inde geen contributie. Aldus stierf helaas de D. V. v. V. S. door totaal gemis aan belangstelling van de verdere leden".

Gelukkig mogen we dit tragisch einde der D.V.v.V.S. beschouwen als een „reculer pour mieux sauter", want het volgend jaar 1904 schijnen zooveel meisjesstudenten te zijn aangekomen, dat een tweede poging werd gewaagd en 13 September 1904 werd gesticht de Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging. Drie bestuursleden werden gekozen, waarvan er twee, Mej. v. West en Mej. Scheltema oud-leden waren der D.V.v.V.S. 29 October d.o.v. had de constitueerende vergadering plaats, waarop het reglement werd goedgekeurd. Aan Prof. Kraus, directeur der Polytechnische School, Delftsch Studentencorps en Delftschen Studenten Bond werd een schrijven

gestuurd, waarin van de oprichting der vereeniging werd kennis gegeven en het verzoek gedaan, het bestuur te willen ontvangen.

Dat eerste jaar reeds werd het bestuur uitgenoodigd de lustra der G.V.S.C. Magna Pete en V.V.S.L. mede te vieren; heel leerzaam ook waren deze dagen van plezier; de Groningsche en Leidsche clubs hadden de eerste, moeilijke jaren reeds achter den rug en de Delftsche meisjes kwamen met een juister inzicht en vele praktische, raadgevingen terug.

Werden de vergaderingen tot nog toe bij de leden aan huis gehouden, een eerste zorg was nu het vinden en huren van een geschikt clublokaal. Om dit mogelijk te maken werd in de vergadering van 8 April overgegaan tot het sluiten van een leening, groot *f* 500,— en met ingang van 1 September 1905 werden in het gebouw der Sociëteit „De Standvastigheid", O. D. 123, eenige kamers afgehuurd.

De D.V.S.V. was dus nu in 't heerlijke bezit van een eigen clublokaal en dat dit haar ten goede is gekomen, bewijzen de volgende jaarverslagen, die, uitgezonderd enkele tijdelijke inzinkingen, getuigen van de levensvatbaarheid en het gestadig aangroeien van het oorspronkelijk kleine clubje. Gezelligheid zochten en vonden de studeerende meisjes daar; aan de koffietafel en vooral tijdens het beroemde theeuurtje kwamen de gemoederen los en werd er gesproken over allerlei, de studie en het leven daarbuiten betreffend, waarbij meest een der leden een improvisatie over een bepaald onderwerp hield. De vergaderingen, die meestal besloten werden met een lezing door een lid, waren druk bezocht. 6 November 1906 werd hulde gebracht aan hen, die de club door de eerste moeilijke jaren hadden heengeholpen: den dames A. Scheltema, E. Mac Gillavry en F. van Neck werd het eerelidmaatschap aangeboden.

Ook zag men terecht het belang in van naar buiten van zich te laten hooren en zich een plaatsje te veroveren in de Delftsche studentenwereld. Het bestuur maakte

van den aanvang af visites en ging naar inaugureele reden. De verhouding tot de Zustervereenigingen was buitengewoon goed, die tot de Christelijke Studentenvereenigingen beleefd, tot den Bond zeer beleefd en tot het Corps een wederzijdsch negeeren.

Verschillende gebeurtenissen in de volgende jaren getuigen van een bloeiend clubleven. In 1907 komt de daartoe benoemde redactie met den eersten geschreven almanak voor den dag. Twee sub-vereenigingen worden opgericht, een fotografie- en een gymnastiekclub. Voor een sympathiek doel worden de handen ineengeslagen en 't eerste der Sint Nicolaasfeestjes voor arme kinderen wordt gevierd, in een zaaltje van 't Nut, waar 40 kinderen een heerlijken avond hadden. Op initiatief van eenige leden wordt een bibliotheek opgericht, oorspronkelijk alleen bestaande uit ter leen gegeven boeken.

Zoo was de D.V.S.V. 5 jaar oud geworden en haar eerste lustrum werd in het versierde clublokaal gevierd met een gezelligen avond. De officieele viering werd uitgesteld, daar de financiën zoo'n kostbare geschiedenis niet gedoogden en het bovendien beter uitkwam met de lustra der andere meisjesstudentenvereenigingen. Met het ledental was het die jaren steeds crescendo gegaan en men had te kampen met het euvel van alle groote vereenigingen, n.l. het uiteenvallen in kleinere groepjes, waarvan sommige nog slechts in heel los verband staan met het geheel. De presidente Mej. Bakhuis, wijst op dit gevaar in haar toespraak tot de leden: „Laten we één geheel blijven. Nu de club aangroeit is dit zoo lastig. Ons ledental stijgt; dit is in veel opzichten een groot voordeel, maar er is ook een schaduwzijde aan verbonden. Dat is, dat zich uit het geheel clubjes vormen, die niet meer in de club opgaan, maar zich afscheiden. Op sympathie van buitenaf kunnen we niet rekenen, des te grooter is de sympathie onderling. Laten we den band niet laten verzwakken". Eenige zinnen hiervan heb ik weergegeven, het is voor het eerst dat deze gedachte is weergegeven, die later voortdurend in toespraken tot

leden of novieten of in jaarverslagen terugkomt en die we ook nu nog steeds als parool ons voor moeten houden: Laat ons één geheel blijven!

In dezelfde vergadering werd het instituut eere-leden nog met één lid versterkt, n.l. met Mej. Joh. P. Rombach, uit waardeering voor wat zij gedurende de twee jaar van haar presidentschap voor de club had gedaan.

In 1910 werd voor 't eerst, naast de geschreven, een gedrukte almanak uitgegeven, die als tegenbeleefdheid aan alle andere meisjesstudentenvereenigingen werd gezonden. Den band met die vereenigingen werd weer nauwer aangehaald op het Leidsche lustrum; allerwegen werd gevoeld het nut van lustra en daaraan verbonden gecombineerde besturenvergadering, waarop de meisjesstudenten in nauwer contact met elkaar komen. Geen wonder, dat Delft met gespannen verwachting uitzag naar het eigen lustrum, dat in October 1911 gevierd kon worden, waarvoor dan ook alles in het werk gesteld werd, dit zoo interacademiaal mogelijk te doen zijn.

Het clubjaar 1910-'11 staat in het teeken van enthousiasme. De tooneelvereeniging Laght U Sieck wordt opgericht, die zich vooral tot taak stelde het lustrum op te luisteren. Dit is dan ook uitstekend geslaagd en drie heerlijke dagen is er in Delft gefeest en genoten. Nog een goede zaak heeft dit lustrum op zijn geweten: de verhouding tusschen D.S.C. en D.V.S.V. werd de juiste, n.l. als twee naast elkaar staande vereenigingen, die elkaars streven waardeeren.

De belangrijkste gebeurtenissen worden nu geregeld over en weer meegedeeld.

De vele muziek, ter gelegenheid van het lustrum genoten en gemaakt, had eenige leden geïnspireerd tot het oprichten van een muziekvereeniging, $\mu\tau$ geheeten, die echter bij gebrek aan leden niet heel lang heeft bestaan.

Het volgend jaar bracht vele nieuwe leden, het ledental steeg tot 54 gewone leden, waardoor het noodzakelijk werd naar een grooter clublokaal om te zien. Na eenige bange maanden, toen de huur van het oude huis was

opgezegd, maar nog geen nieuw gevonden was, kregen we de beschikking over Voorstraat 28. 10 September 1912 woei er feestelijk de vlag en kon de opening gevierd worden. Enthousiasme voor het nieuwe clubhuis, dat een gezelligheidskamer met verschillende zitjes, koffiekamer en kleedkamer bevatte, droeg er toe bij, dat een tijdperk van grooten bloei aanbrak.

Reeds vorige jaren had men door het organiseeren van tochten en tea's getracht de kennismaking voor de nieuw-aangekomen leden te vergemakkelijken en te veraangenamen, het laatste jaar was reeds een soort groenentooneel door L.U.S. in elkaar gezet, doch in Sept. 1912 kwam het tot een officieel novitiaat. Door 15 novieten werden de 10 novitiaatsdagen meegemaakt. De voordeelen daarvan zag men in: „de meisjes krijgen direct een veel beteren, sterkeren indruk van het clubleven; zij zien niet alleen haar studie en het clubgebouw als een onderdak, maar ze voelen, wat de club voor haar zijn kan, hoe die in haar studentenleven een belangrijke plaats zal innemen. Ook bracht dit, volgens de oudere garde, haar nadeelen mee. Mej. Postma merkt in een toespraak tot de leden op, dat het den eerstejaars vroeger lang niet zoo gemakkelijk werd gemaakt, waardoor ze meer op zichzelf moeten vertrouwen, wat hun persoonlijkheid ten goede kwam. Verder zegt zij: „Het peil der gesprekken aan de thee is gedaald. Is dit misschien het gevolg van het feit, dat vroeger werkelijk alleen meisjes kwamen studeeren om de studie, terwijl het tegenwoordig een soort mode wordt? Waar op ander gebied zooveel vooruitgang is, de D.V.S.V. al meer erkend wordt, de lokaliteit zoo veel verbeterd is, houdt het innerlijk leven geen gelijken tred met dien vooruitgang".

Inderdaad kwamen de volgende jaren steeds meer meisjesstudenten aan. Een gedeelte van dezen sterk vermeerderden toeloop mag toegeschreven worden aan de mode, m.i. houdt dit ook verband met den in 1914 ingetreden oorlogstoestand. Hoeveel gebruik is er toen niet

gemaakt van vrouwelijke werkkrachten, gedwongen door het gebrek aan mannen. Hoeveel vrouwen hebben toen verwonderd gestaan bij het aanschouwen van zooveel ongedachte toekomstmogelijkheden, die haar eenige jaren terug nog onbereikbaar toeschenen. Ook de Technische Hoogeschool kreeg, bij de toentertijd goede vooruitzichten voor ingenieurs, haar aandeel vrouwelijke studenten.

1912-'13 is een jaar van ernstigen bloei. Bij de bestuurswisseling werd aan Mej. J. C. C. Postma het erelidmaatschap aangeboden. Het volgend jaar wordt de almanak voor 't eerst officieel uitgegeven en aangeboden aan Rector-Magnificus, Secretaris van den Senaat, D.S.C., D.S.B., de Bibliotheek der T.H. en zooals al eerder aan de zustervereenigingen.

De jeugd-periode van de club is nu afgesloten. Zij telt (1917) 90 leden; het aantal bestuursleden is op 5 gebracht. Naast Corps en Bond neemt zij een eigen plaats in, terwijl in November 1917 de Koninklijke goedkeuring werd verkregen, die haar rechtspersoonlijkheid gaf.

In Juni 1918 werd ons plotseling de huur opgezegd in de Voorstraat. Na lang zoeken vond Mej. Nelemans het gebouw O. D. 132 en in Augustus werd hard gewerkt om alles in orde te hebben voor het novitiaat. Het was een vorstelijk verblijf, de geheele benedenverdieping werd tot clubhome ingericht en last not least hadden we de beschikking over een tuin. Toch is het clubleven slapjes en pas aan 't eind van 1919 trad een verbetering in, die zich voortzette in 1920. L. U. S. bloeide, Lucullus, in oorlogstijd opgericht, toen sterk behoefte werd gevoeld aan een hartversterking in den schralen tijd, kweet zich nog steeds goed van haar taak, het strijkje U.P.P. was zeer actief en ook was een sportvereeniging μ opgericht.

In 1919 kwamen voor 't eerst minder novieten aan, en van dit jaar dagteekent de teruggang in ledental, die nog steeds niet tot stilstand of ommekeer is gekomen.

Van veel belang was 1919-1920 voor de Delftsche studentenwereld. Er werd in beginsel besloten tot op-

richting van de Delftsche Studenten-Federatie in een vergadering van Corps, Bond en D.V.S.V.-bestuur. Dat dit groote veranderingen kon brengen voor onze club, daarvan was ieder overtuigd en de presidente, Mej. Micheels, houdt naar aanleiding daarvan een rede tot de leden, waarin zij hen opwekt goed op de hoogte te blijven van alles, wat in de Studentenwereld omgaat en de eerstejaars daarin behulpzaam te zijn, opdat de vereeniging haar zelfstandig karakter behoude en toch vruchtbaar moge meewerken in grooter verband, als lid van de D.S.F. en voortvloeiend daaruit van de Nederlandsche Studenten-Organisatie.

Vele moeilijkheden werden ondervonden bij het vaststellen der statuten; het bepalen van de plaats, die de verschillende studentenvereenigingen en -groepen in de Federatie zouden innemen was bizonder lastig en verschillende malen werden de ontwerp-statuten verworpen. Eindelijk kwam men tot overeenstemming en het volgend jaar werd een Huishoudelijk Reglement opgesteld. Verschillende vergaderingen werden daarna nog gehouden, doch de tijd voor een samenwerken van alle studenten scheen nog niet gekomen te zijn en de plannen, die zooveel beroering gewekt hadden en waarvoor hard gewerkt was, raakten op den achtergrond.

Ook de U.S.O., die de eerste jaren van haar bestaan uitstekend werk had verricht, kwijnde. Memoreeren we even de oprichting der Boekencentrale, het vertegenwoordigen van Ned. studenten in den vreemde en als een bizonder deel der werkzaamheden, de Relief-beweging, als onderdeel van het European Student Relief. Door het gebeurde op het j.l. gehouden congres der Confédération Internationale des Etudiants te Praag, werd de aandacht weer eens gevestigd op deze kwestie, n.l. die van organisatie van alle studenten in Nederland.

Keeren we nu weer tot de historie der D.V.S.V. terug zoo zien we, dat in 1921 wederom lustrum gevierd is, wat voor de Delftsche meisjes en haar gasten een tijd van uitbundige pret is geweest en waarbij het ons aan

belangstelling van buiten niet ontbrak. Er heerscht een opgewekt, werkzaam leven; de activiteit der leden bepaalt zich niet tot onderlinge belangen. Evenals reeds in 1920 had het St. Nicolaasfeest plaats in combinatie met het Corps in de Sociëteit Phoenix. Dit bleek een groot succes, er werd meer bereikt dan door ieder afzonderlijk bereikt had kunnen worden en ± 700 kinderen werden onthaald op een vroolijken avond.

Een concert ten bate van Weensche hoogleeraren, waaraan ook meisjesstudenten meewerkten, getuigde van het streven de na-oorlogsche ellende mee te helpen verzachten.

Het jaar kenmerkte zich door groote animo voor clubfuif en almanaksouper, slechte opkomst bij lezingen, waarvan er 4 gehouden werden en een lang niet rooskleurigen finantiëelen toestand, in hoofdzaak te wijten aan vermindering van het aantal leden en donateurs. In verband hiermee heeft men de contributie moeten verhoogen. Tijdens de groote vacantie veranderde de club van woning. Na lang en rijp beraad werd perceel O. D. 223 tot clubhuis verkozen, het huis, waar nu nog het centrum der D.V.S.V. is gevestigd en dat voor de meesten van ons, tegenwoordige Clubleden, onafscheidelijk verbonden is aan de gedachte studie en Delft. Het novitiaat verliep zeer opgewekt; vermelding verdient, dat de novieten dit jaar gedurende den novitiaatstijd allen in Delft ingekwartierd werden, wat zeer goed bevallen is.

1922-'23 was een jaar, dat van het bestuur veel tijd vroeg betreffende de uiterlijke aangelegenheden. Niet minder dan bij 4 lustra was de D.V.S.V. vertegenwoordigd, terwijl de presidente nog zitting had genomen in het Comité voor het Nationaal Huldeblijk aan H.M. de Koningin en presidente en secretaresse woonden de overdracht bij in de Nieuwe Kerk. Dit had gelukkig voor het interne clubleven geen slechte gevolgen; het bloeide als steeds; slechts het aantal lezingen was uiterst gering. De subvereenigingen gingen hun gang; de muziekvereeniging heeft een naam gekregen: Sjoew (speel jij ook eens

wat), was zeer actief en vroolijkte veel theemiddagen op.

1923-'24. Door het steeds verminderen van het aantal leden baarden de financiën ons steeds de grootste zorg. Besloten werd de 20e verjaardag van de D.V.S.V. te vieren met een cabaret-avond en sommige zeer optimistische zielen koesterden in stilte de hoop, dat dit eenige penningen mocht doen toevloeien aan onze berooide kas. Die avond slaagde onder leiding der heeren Clerx en Liliën uitstekend en . . . . de optimisten kregen gelijk, een aardig batig saldo verminderde onze pecuniaire zorgen. L.U.S. droeg veel bij tot het doen slagen van den cabaret-avond en clubfuif. Lucullus leidde een bloeiend bestaan en wordt zeer gewaardeerd om 11 en om 4 uur, wanneer de honger begint te knagen. Sjoew had te kampen met gebrek aan violisten. Enkele goed bezochte lezingen werden gehouden. Dit jaar werd ook het bestuursinsigne vernieuwd naar een ontwerp van Prof. Henry van de Velde.

1924-'25. Er heerscht een opgewekt vereenigingsleven. Een verloting en een handwerk-prijsvraag verschaften gelden en materiaal om het clublokaal wat op te knappen. Twee lezingen werden gehouden, een door Mde Bidgrain, een door Mej. Barger. De gezellige geest kwam vooral tot uiting in de Diës-viering, waar ieder verplicht was gecostumeerd het bestuur te komen feliciteeren; de avond werd verder allergenoeglijkst doorgebracht met onderlinge wedstrijden en dansen, terwijl Lucullus het geheel aanvulde met een keurig wandelend souper.

Dit laatste jaar is het clubleven zijn gewone gang gegaan. Verblijdend vind ik het dat, ofschoon we nog maar met een 40-tal meisjes zijn, de ondernemingsgeest er niet onder lijdt. Dit jaar werd een verandering in het novitiaat gebracht, die zeer in den smaak gevallen is, de novitiaatstijd werd doorgebracht in Noordwijk, in het clubhuis De Blijde Burght, waar onder begunstiging van prachtig weer de novieten in minder dan geen tijd ingeburgerd waren; de inauguratie was natuurlijk in Delft.

Hard gewerkt is er ter voorbereiding van het lustrum; van Januari af was de lustrumcommissie in de weer, terwijl de activiteit gedurende de laatste weken haar hoogtepunt bereikte. In Juli trad Mej. van de Velde uit het bestuur wegens vertrek naar het buitenland. Zoowel voor haar, die met kracht gewerkt had aan de voorbereidingen en nu niet de bekroning er van kon meemaken, als voor de club, was dit een groote teleurstelling. Een zware taak had onze kleine club; mogen deze drie dagen het bewijs leveren, dat wij er toe in staat waren.

Het ledental bedraagt op 't oogenblik 5 eere-leden, 39 gewone leden, 2 buiten-leden, ± 30 buitengewone leden, ± 30 donateurs. Het aantal meisjesstudenten aan de T.H. is buiten verhouding sterk gedaald, dit zal wel voor het grootste deel te wijten zijn aan de buitengewoon slechte vooruitzichten voor alle ingenieurs. Waar de afgetreden Rector-Magnificus in zijn inaugureele rede meende, nu voor 't eerst weder na verschillende jaren een vroolijker toon te mogen doen hooren, wil ik als mijn meening uitspreken, dat ook het aantal meisjesstudenten weer zal stijgen, misschien het gemiddelde zal aannemen tusschen het aantal van nu ± 40 en dat der na-oorlogsche jaren ± 95. Want ofschoon maar een beperkt aantal meisjes, wegens den aard der studie, zich geroepen zal gevoelen, aan de T.H. te komen studeeren, zoo wijzen toch de vele voorbeelden van afgestudeerde en in de praktijk werkzame vrouwelijke ingenieurs er op, dat dit aantal niet zoo klein behoeft te zijn als het tegenwoordig is.

Wanneer we nu zoo im grossen Ganzen de geschiedenis der Delftsche meisjesstudenten nagaan, dan zou ik verschillende periodes kunnen aanwijzen, die ik trouwens in het voorgaande ook reeds naar voren heb trachten te brengen. Bij het bestudeeren der eerste jaarverslagen kreeg ik den stelligen indruk, dat echte belangstelling in de studie de meisjes naar Delft trok. Hard werd er gewerkt om eens in het bezit te komen van den verlangden titel; daarnaast bestond er veel animo zich

in te werken en op de hoogte te blijven van vooral maatschappelijke, maar ook andere problemen, getuige de vele lezingen door leden en daartoe uitgenoodigde buitenstaanders gehouden. Het ledental stijgt echter snel en geleidelijk komen we aan het tweede tijdperk, dat van ± 1912-1921 valt. De toestand wordt gestabiliseerd; het vereenigingsleven neemt een hooge vlucht en de plaats, die de D.V.S.V. in de Delftsche wereld inneemt, wordt vastgelegd. Klonk het in 1907 nog: ,,op sympathie van buitenaf kunnen we niet rekenen" van tegenwerking of antipathie is nu weinig meer te bespeuren en in volkomen vrijheid neemt het meisjesstudentje haar plaats naast de mannelijke collega's in.

De mode begint echter ook een woordje mee te spreken en geklaagd wordt over het peil der gesprekken en het feit, dat zoovelen haar studie nonchalant opvatten en na eenig pogen reeds weder van het tooneel verdwijnen. Niettegenstaande dat, is het een tijdperk van grooten bloei, zoowel uiterlijk als innerlijk. De derde periode, die nog niet afgesloten is, kenmerkt zich door een sterk afnemen van het aantal vrouwelijke studenten. Voor een deel is dit ook te wijten aan: de reactie, volgend op den tijd, dat men meende: wanneer het meisje volkomen vrijheid heeft zich een toekomst te scheppen door een beroep of werkkring te aanvaarden, waartoe zij zich krachtens aanleg en karakter geroepen voelt, dan zal het ook uit zijn met alle klachten over onbevredigdheid en het leege en holle van het vroegere meisjesbestaan. Wel was dit het geval met de echte, enthousiaste pioniersters, wier geheele levenskracht gericht was op het Ideaal, dat zij zich voor oogen stelden en dat haar levens zoo geheel vulde, dat er van leegte geen sprake kon zijn. De treffende personificatie van haar allen wordt geteekend in de zeer juiste figuur van Dr. Elize Wijsman uit ,,De Opstandigen" van Mevr. v. Ammers-Küller. Maar het blijkt, dat dit voor de daarop volgende generatie niet meer opgaat. Zoo is er dan tegenwoordig de strooming, waarvan de kern is: ook studie, het vervullen van

ambt of beroep is niet in staat alle leegte te vullen en de balans helt weer over naar dien kant, die de meisjes naar de huishoud- en kookscholen doet stroomen, alles om nu weer dit ,,moderne" tekort op te heffen. Dit tekort geldt dan niet alleen voor het studeerende meisje, maar voor allen, die zich een werkkring in de maatschappij hebben verkoren, en zoodoende niet in staat zijn de aan den vrouwen sedert onheuglijke tijden opgedragen huishoudelijken arbeid, de volgens sommigen ,,echt vrouwelijke" bezigheden te vervullen en verder haar tijd met liefhebberijtjes en kleine plichten vol te maken. Dit tekort is er, ik erken het tenvolle, maar het wordt wel overdreven in een veridealiseeren van den goeden ouden tijd. En daartegenover staat het groote, groote voordeel van het economisch onafhankelijk zijn van de tegenwoordige vrouw, een voorrecht boven haar zusteren van slechts eenige tientallen jaren geleden, dat ze zich niet zoo gauw of liever nooit zal laten ontnemen. Behoeven wij dus niet bevreesd te zijn, dat de meisjes dit voorrecht zullen laten varen, een volgende kwestie is het, of zij er een goed gebruik van zullen maken.

Johanna Naber stelt in haar boek: ,,Na 25 jaren 1898-1923" de vraag: ,,Wat zal de jongere generatie, die gaat maaien, waar zij niet heeft gezaaid, nu doen ,,met den rijken schat, die haar is als in den schoot geworpen", waar zij met dien rijken schat bedoelt datgene, wat het feminisme ons heeft gebracht aan opleidingsmogelijkheden, arbeidsmogelijkheden, ambtelijke mogelijkheden en staatkundige mogelijkheden. En nu lijkt het mij wel een heel treurig en somber antwoord, dat Mevr. v. Ammers-Küller haar heeft gegeven in het derde déel van ,,De Opstandigen".

In tegenstelling met de beide vorige deelen geniet ieder hier het summum van vrijheid, waarvan zij alle op eigenaardige wijze gebruik maken. Voor mijn gevoel is dit boek niet zoozeer een teekening van den toestand in 1924 als wel een aanduiding, waartoe het komen kan, wanneer men al te consequent en op de verkeerde ma-

nier die vrijheid opvat. Laat ons vooropstellen, dat dit moderne jonge menschen zijn, die zich alles kunnen permitteeren, wier vader schatrijk is, voor wie dus de voornaamste, n.l. finantiëele rem tegen absolute vrijheid weggevallen is. Werd er in het eerste deel den nadruk gelegd op het totaal gemis aan vrijheid, waaronder alle jonge meisjes gebukt gingen, nu sticht te veel vrijheid de ellende bij allen, zoowel bij den Vader als de Moeder, evengoed bij de zoons als de dochters. En het is nu de vraag of de hier geschilderde familie kan gelden als norm voor den tegenwoordigen toestand.

Naast Dr. Elize Wijsman, die de gestudeerde vrouw vertegenwoordigt, die opgegaan is in haar dokterschap en onvoorwaardelijk voor haar idealen op de bres staat, onwrikbaar overtuigd is van de juistheid daarvan, zien we Dorothée, die ook midden in het leven van werkzame, gestudeerde vrouw staat, maar gaat twijfelen: is alles, waarvoor ik me druk maak, wel zoo belangrijk, vooral wanneer ze bemerkt, dat het heel lastig is, dit leven te combineeren met dat van getrouwde vrouw. En tenslotte Puck, die eigenlijk heelemaal geen idealen meer heeft, en hoewel alles voor haar open staat, toch even onvoldaan is als de vrouwen in het eerste deel. Aan 't eind van 't boek vindt Puck haar evenwicht door zich te verloven met een jeugdvriend, die plotseling is komen opduiken. Zou dit werkelijk de oplossing zijn voor Puck, met haar begaafdheden, haar cynisme, haar eigenaardige levensopvatting, me dunkt, dat zij al deze dingen op den duur niet wegcijferen kan en pas na veel moeite en strijd zal het haar gelukken de juiste levenshouding te vinden. Ik voel hierin zoo geheel mee wat Johanna Naber zegt: „Ambt en beroep schenken uit zichzelf zeker geen levensbevrediging, maar huwelijk en moederschap zonder meer doen dit evenmin. Levensbevrediging is de bekroning van den levensstrijd, die moet worden gestreden door iederen individuëelen mensch voor zich om te komen tot verzoening met zichzelven en met zijnen God".

Gelukkig kan ik ontkennen, dat de houding van Puck de heerschende is onder de meisjesstudenten. Zeker, er wordt getwijfeld, dit schijnt de geest van den tijd te zijn, maar het overgroote deel der meisjesstudenten beseft toch ten volle, dat studie, voor wie er aanleg en neiging toe gevoelen, zoo bij uitstek geschikt is den toegang te openen tot een inhoudsrijk bestaan. Enkelen zullen den absoluut wetenschappelijken kant verkiezen, anderen, bij voorkeur Delftsche ingenieuses prefereeren wetenschap en praktijk te vereenigen, weer anderen opent studie den weg tot een waardevol maatschappelijk leven. Goede voorbeelden van alle drie categorieën zijn er te over en allen zullen dit met mij eens zijn:

Te kunnen studeeren is voor een meisje een niet genoeg te waardeeren voorrecht. Laat zij het met beide handen aangrijpen, de opgenomen taak zonder weifelen voltooien. Haar leven kan er slechts rijker en voller door worden.

Nu rest mij nog mijn dank uit te spreken aan heeren Curatoren, voor het zoo welwillend afstaan van de Aula voor deze plechtigheid; het is mij een waar genoegen geweest in deze zoo stemmige omgeving mijn rede te mogen uitspreken. Mijn dank ook aan de toehoorders, vooral Heeren Curatoren en Professoren met hunne dames en de besturen der bevriende vereenigingen voor hun aanwezigheid, waarin ik een meeleven met onze club zie.

Met dezen hamerslag open ik het vierde lustrum der D.V.S.V.!

Verkleinde reproductie van de Reclameplaat.
Ontwerp Mej. P. Rooseboom.

Lustrumverslag 1926.

Hard is er gewerkt door onze kleine Club aan een groot Lustrum dat wij, ondanks alles wat we in deze drie dagen door gebrek aan ervaring hebben moeten leeren, toch als geslaagd mogen beschouwen.

Dit feit is grootendeels te danken aan de lustrumvierende leden, die zich uitgesloofd en ingespannen hebben, alsof zij de Lustrumcommissie zelve waren.

Na veel verrassingen en tegenslagen waren de data vastgesteld op 28, 29 en 30 October.

Den acht-en-twintigsten October dus, haalden 't Bestuur, de Lustrumcommissie en een aantal enthousiaste clubleden onze gasten en enkele reunisten van 't station. Na onze Club en een gedeelte van de ontvangen cadeaux bewonderd te hebben, werden de gasten door de eerstejaars naar de verschillende Professorendames en andere vriendelijke gastvrouwen gebracht, waar ze de lustrumdagen mochten logeeren.

Om kwart over één begon de klokkenist het carillon van de Groote Kerk te bespelen; Iö Vivat, Lustrumlied en een aantal Clubliederen volgden elkaar op. Intusschen werd voor de Club een stoet gevormd van rijtuigen, getooid met de diverse pluimen. 't Was een fier gezicht zooals we het Oude Delft afreden en over de Koornmarkt de Aula bereikten.

Om twee uur trad het Bestuur, gevolgd door de besturen der Zustervereenigingen en de Lustrumcommissie, de Aula binnen. Op onze presidente rustte de taak het vierde Lustrum te openen, voor 't eerst in deze plechtige omgeving. Zij herdacht de levensgeschiedenis der D.V. S.V. en gaf eenige beschouwingen over het studeerende meisje aan de hand van het Jubileumboek van Joh. Naber en „De Opstandigen" van Mevr. Van Ammers-Küller.

Van kwart over drie tot vijf uur was er receptie op de

Club, die er met al de bloemen feestelijk uitzag. De receptie was druk bezocht, de stemming prettig en het optreden van de heeren collega's geniaal.

's Avonds had een kostelijk diner bij Paulez plaats; voor den eersten avond was de stemming buiten verwachting feestelijk. Er werd veel en bovenal kort gespeecht en in de pauze bleek de danslust niet te temmen. Per autobus ging het na afloop Delftwaarts.

De tweede dag, Vrijdag 29 October, begon met de gecombineerde besturenvergadering, waar lang en veel werd gepraat; de Clubkamer, waar 's middags de thee voor reunisten, gasten en leden plaats had, was nauwelijks bijtijds ontruimd.

De maaltijd op de Club werd buitengewoon vroeg genuttigd, daar een groot gedeelte der leden in de Doelezaal present moest zijn.

's Middags waren door de orde-commissarissen met groote zorg alle verkochte kaarten en eveneens alle stoelen in de zaal nageteld, om toch vooral onze groote actrices en acteurs niet tegenover een aantal leege stoelen te plaatsen. Een onverwachte en heel plezierige verrassing was het voor ons, dat er plaatsen te weinig bleken te zijn; niets had ons op dit moment rustiger en beter kunnen stemmen.

Nadat de gasten ontvangen en binnengeleid waren, traden Bestuur en Lustrumcommissie de zaal in. Clublied en Lustrumlied werden ook dank zij den heer Van der Spurt, die de muzikale leiding had, op ontroerende wijze gezongen.

De presidente verwelkomde de gasten met enkele hartelijke woorden; hierop ging 't gordijn open en werd de conférencière geïntroduceerd: zij was bekoorlijk. . . .

Daar het aantal nummers op ons programma overweldigend groot was, zal ik ze niet alle afzonderlijk vermelden. 't Eenige tooneelstukje „Intermezzo" werd goed en vlot gespeeld. De décors en costumes van Paula Rooseboom waren een groot succes; de opvoering van „La Boîte à Joujoux" bracht met veel kleur en bewe-

ging de heele Club ten tooneele, terwijl de dansen getuigden van veel gratie.

De leiding van den geheelen avond was toevertrouwd aan Mej. W. Wessels, de dansen werden ingestudeerd door Mej. R. Mees, eenige krachten, die we helaas niet tot de Clubleden kunnen rekenen, verleenden hun, door ons zeer op prijs gestelde medewerking.

In de pauze sprak de Rector-Magnificus, Professor Ir. W. H. L. Janssen van Raay, de presidente toe en bood haar daarbij een bloemstuk aan.

Na afloop van de voorstelling werden kransen aangeboden door de presidente van de Groningsche V.S.V. „Magna Pete" uit naam van alle Zustervereenigingen, door den president van het D.S.C. en dien van den D.S.B. Hierna bedankt de presidente Mej. W. Wessels voor de leiding, die zij ons gedurende de laatste maand had gegeven, Mej. R. Mees en den heer Van der Spurt voor hun medewerking.

De avond werd besloten met een bal: „The Euterpeans" hebben zich op voortreffelijke wijze van hun taak gekweten, door de danslust tot 't laatst toe erin te houden.

Zaterdag 30 October begon met een reunisten-lunch in Hotel Wilhelmina, waarvoor zich een groot aantal deelneemsters had opgegeven. 't Was dan ook, naar ik hoorde, een gezellig begin van den derden en laatsten dag, wat ook wel te constateeren viel uit de animo, waarmee de menigte zich regelrecht uit Wilhelmina in de wachtende amovams wierp, om aan het volgende nummer van het programma deel te nemen. Genoemde auto's nu waren bestemd om onze gasten, ditmaal ook de donatrices en een aantal Professorendames, in een vredig tempo naar 't restaurant „'t Kleine Loo" te vervoeren. Hier wachtte ons veel heerlijks waar we dan ook ten volle van genoten: piano en vioolmuziek vroolijkten de stemming op, die overigens niets te wenschen overliet.

Om vijf uur werd de terugtocht ondernomen en opge-

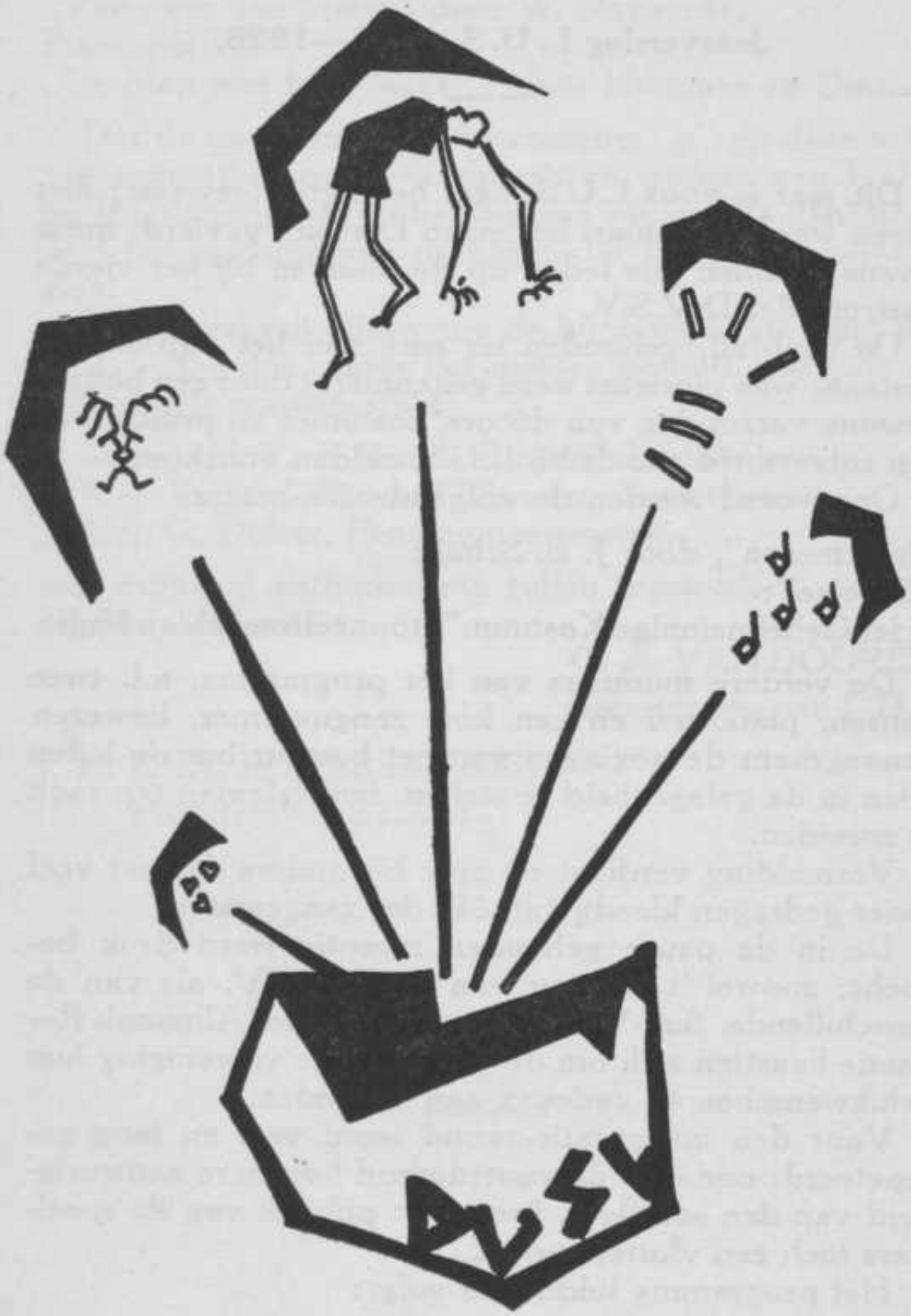
frischt en vol verwachting voor den avond, kwamen we weer in Delft aan.

De gecostumeerde feestavond in Hotel Wilhelmina, waar allen moesten verschijnen in zoodanige kleedij dat ze onmiskenbaar beneden de twaalf jaar of boven de zestig getaxeerd zouden worden, gaf de meest zonderlinge aspecten. Veel kinderlijke geesten hoefden zich ditmaal niet te beheerschen en deden dan ook door hun gedragingen hun costumes eer aan. Een groote groep reunisten zag kans door de buitengewoon goed geslaagde kleedij, een eerbiedwaardigen indruk te maken. Een deftig echtpaar vergiste zich leelijk toen Charleston muziek werd gehoord.

De strijk was reusachtig en we hebben heerlijk gewalst.

De gasten hielden ons ditmaal op aangename wijze bezig, enkele reunisten poogden zulks te doen door opvoering van „Hernani".

Om half twee sloot de Lustrumcommissie ons vierde Lustrum en vertrokken we uit Wilhelmina om een wandeling te maken langs de Delftsche grachten en over de Markt. Wreed werden we hierin gestoord door 't ontbreken van zes huissleutels en pas nadat dit gemis door middel van een agent plus ladder verholpen was, hadden we ons plan ten uitvoer kunnen brengen. Daar echter nu de animo ontbrak, eindigde hiermee ons vierde Lustrum.

JAARVERSLAGEN.

Jaarverslag L. U. S. 1925—1926.

Dit jaar is voor L.U.S. heel belangrijk geweest; niet alleen werd in Januari het eigen Lustrum gevierd, maar tevens kwamen alle leden op de planken bij het vierde Lustrum der D.V.S.V.

De Clubfuif, gehouden ter eere van het vijftienjarig bestaan, was glorieus: werd gekenmerkt door een buitengewone verzorging van décors, costumes en pruiken, en een rolvastheid zooals bij L.U.S. zelden voorkomt

Opgevoerd werden de volgende één-acters:

„Intermezzo", door J. B. Schuil;
„Caprice";
„Het Geheimzinnige Kostuum", tooneelfonds Van Hulst.

De verdere nummers van het programma, n.l. twee dansen, pianospel en een kort zangnummer, bewezen genoegzaam de pogingen van het bestuur om de leden allen in de gelegenheid te stellen, hun talenten ten toon te spreiden.

Vermelding verdient de zeer bijzondere en met veel zwier gedragen kleedij van één der zangeressen.

De in de pauze gehouden receptie werd druk bezocht; zoowel 't Bestuur van de D.V.S.V. als van de verschillende Sub-Vereenigingen, en de Almanak-Redactie haastten zich om de jubileerende vereeniging hun gelukwenschen en cadeuax aan te bieden.

Voor den inauguratie-avond werd veel en lang gerepeteerd; ondanks de voortdurend hoorbare aanwezigheid van den souffleur, kreeg het publiek van de speelsters toch een vlotten indruk.

Het programma luidde als volgt:

„De Bachelor", door Mr. C. P. van Rossem;
Zigeunerrevue;
„μ" prestaties;

„Van over den Muur", door W. Royaards;
Pianospel;
„De Man met het Masker", door Hermans en Dinshof.

Dat de nog zeer jonge vereeniging „μ" op deze wijze zijn sympathie voor het streven en werken van L.U.S. heeft getoond, vervult het bestuur van groote dankbaarheid ten opzichte van de leden der betrokken vereeniging.

Thans rest mij alleen nog de hoop uit te spreken, dat de L.U.S.-leden onder het nieuwe bestuur, dat zich als volgt heeft samengesteld:

Mej. J. M. E. de Ronde Bresser, Presidente;
Mej. W. v. d. Broek d'Obrenan, Secretaresse;
Mej. G. Dulfer, Penningmeesteresse;

met evenveel enthousiasme zullen meewerken als in 't afgeloopen jaar.

G. A. VAN DOOREN,
Secretaresse van L.U.S.

J. M. E. DE RONDE BRESSER,
Presidente van L.U.S.

Jaarverslag „Lucullus" over 1925—1926.

In het afgeloopen jaar heeft Lucullus wederom getoond onmisbaar te zijn. Niet alleen werd de eetlust der leden steeds opgewekt door een zeer uitgebreide sorteering chocoladereepen, we denken slechts aan 't verzoek van het bestuur om orlacta's te verorberen, maar ook werden door 't bestuur en enkele welwillende clubleden eigenhandig de soupers bereid op almanak-avond, clubfuif en inauguratie.

Dit laatste vooral was bijzonder geslaagd door zijn welverzorgde hors d'oeuvre.

Verder werden ter betere contrôle lijsten ingesteld inplaats van bonnetjes.

Einde Juni trad Mej. Knottenbelt af als Penningmeesteresse en werd na enkele candidaatstelling Mej. J.Snellen in haar plaats benoemd.

Over 't ledenaantal valt mee te deelen dat zich in de loop van het jaar vijf leden aanmeldden; verder twee eerstejaars. Tien leden bedankten, zoodat we van de acht-en-dertig van verleden jaar nu nog vijf-en-dertig overgehouden hebben.

Na enkele candidaatstelling werd het bestuur voor het jaar 1926-'27 als volgt samengesteld:

Mej. T. Hoog, Presidente;
Mej. S. G. Alexandrowicz, Secretaresse;
Mej. E. Landeweer, Penningmeesteresse.

We hopen dat dit bestuur zich evengoed van zijn taak zal kwijten als het vorige.

Jaarverslag Sjoew over 1925—1926.

Als het aantal muzikale nummers van het programma van den Cabaret-avond evenredig was met de bloei van Sjoew, dan was het schrijven van dit verslag niet zoo moeilijk.

Het wordt vervelend om steeds weer op de weinige violisten terug te komen, maar in eigen kring komen ze nu eenmaal slechts sporadisch voor. Gelukkig, dat we dan nog eens een beroep hebben kunnen doen op Mej. A. Schoutens, die aan de Donatrice-thee en aan de thee in 't Kleine Loo, tijdens het Lustrum haar zeer gewaardeerde medewerking verleende.

De voorraad moppen werd weer eenigszins uitgebreid, voor zoover de financiën het toelieten.

In Maart 1926 vierde Sjoew haar eerste Lustrum. Behalve de gebruikelijke gelukwenschen ontving het Bestuur de volgende geschenken: muziek van de Club, van L.U.S. en Lucullus een fluit voor de Jazzband, van A.H.T. gramofoonplaten.

Er werden dit jaar eenige muzikale thee's georganiseerd, waar ook klassieke muziek ten beste werd gegeven. Maar dit is dan ook - behalve ons 1e Lustrum - de eenige bijzonderheid, die dit vereenigingsjaar van zijn voorganger onderscheidt.

Of deze proefneming geslaagd mag heeten.... het oordeel hierover zal wel zeer uiteenloopen.

Het lijkt mij echter wel, dat de pogingen in die richting niet moeten worden opgegeven.

Gedurende dit vereenigingsjaar trad Mej. W. Schoutens uit het Bestuur, dat toen als volgt werd samengesteld:

Mej. T. Hoog, Presidente;
Mej. S. G. Alexandrowicz, Secretaresse;
Mej. M. E. v. d. Kleinemulder, Pennigmeesteresse.

Laten wij voor de toekomst als wensch mogen uitspreken, dat het volgende Lustrum van de D.V.S.V. door een strijkje van Sjoew wordt opgeluisterd.

Nu rest ons nog de samenstelling van het Bestuur voor het vereenigingsjaar 1926-'27 te vermelden. Deze is als volgt:

Mej. T. Hoog, Presidente;
Mej. A. M. Douw, Secretaresse;
Mej. S. G. Alexandrowicz, Penningmeesteresse.

Wij wenschen Sjoew onder dit Bestuur een opgewekt vereenigingsjaar toe.

Jaarverslag A. H. T. over 1925—1926.

Dit eerste vereenigingsjaar van A.H.T. is boven alle verwachting een buitengewoon succes geweest. De bridge-avonden, die geregeld op de Club gehouden werden, mochten zich verheugen over een zeer groote opkomst, en 't Bestuur had dan ook de handen vol werk* om alle enthousiaste leden aan de verschillende tafeltjes te plaatsen.

Het Bestuur vertegenwoordigde de vereeniging* op de receptie, gehouden ter gelegenheid van de lustra van L.U.S., Sjoew en D.V.S.V., waar hun roode strikken de algemeene aandacht trokken.

Ten slotte bleef ons de moeilijke taak over de candidaten te stellen voor een nieuw bestuur. Lang hebben we hier over nagedacht, tien, twintig keer* de lange ledenlijst opgenomen en één voor één de leden de revue laten passeeren. Helaas, ik moet hier 't treurige feit* neerschrijven, dat we geen kans zagen een bestuur samen te stellen, dat geschikt was om aan 't hoofd te staan van zoo'n eminente* vereeniging! Op de algemeene ledenvergadering werd nu met algemeene stemmen het oude bestuur herkozen en is dus weer als volgt:

Mej. S. G. Alexandrowicz*, Presidente;
Mej. M. M. Kooper*, Secretaresse;
Mej. G. J. Freyss*, Penningmeesteresse.

Dat 't volgende jaar, als 't kan, nog voorspoediger voor A.H.T. zal worden dan dit jaar.

---

* Poeh! Red.

Jaarverslag „μ" over 1925—1926.

Door het enthousiasme van eenige Clubleden werd in het begin van dit jaar de gymnastiekvereeniging μ weer opgericht.

Lokaal en leidster waren spoedig gevonden, en omstreeks half Februari werd met turnen begonnen. In den korten tijd van gezamenlijke oefening was reeds zooveel bereikt, dat men er niet tegen op gezien heeft om op den inauguratie-avond met eenige plastische standen ten tooneele te verschijnen.

Thans rest mij nog een woord van dank te richten tot Mej. A. Schoutens, die den μ-leden in het afgeloopen jaar zulk een prettige leiding heeft gegeven, en die reeds bereid is gevonden, dit ook nu weer te doen.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

Mej. W. Schoutens, Presidente;
Mej. G. Dulfer, Secretaresse;
Mej. K. P. v. Vliet, Penningmeesteresse.

Moge deze „μ" meer levensvatbaarheid bezitten dan haar voorgangster.

Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de Presidente, Mej. W. Schoutens.

Candidaat-leden!

Na den korten tijd van kennismaking, die achter ons ligt, is nu het oogenblik gekomen, waarop ge geïnstalleerd zult worden als leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.

Ge staat aan het begin van een nieuw tijdperk van Uw leven. De H.B.S.-tijd met zijn beslommeringen van repetities en eindexamen ligt achter U en hoe uiteenloopend de gevoelens ook mogen zijn, waarmee ge naar Delft zijt gekomen, één gedachte, één gevoelen overheerscht thans bij U allen, dat weet ik zeker: „Wat zullen de komende studiejaren mij brengen?"

De studie te Delft. Ge hebt er al kennis mee gemaakt, dien eersten dag, dat ge hier aankwaamt. Ge hebt U laten inschrijven, hebt rooster en programma gehaald en reeds dien eersten dag zijt ge naar laboratoria en teekenzalen geweest en hebt een glimpje opgevangen, ge hebt een heel klein vermoeden gekregen van het groote studieveld, dat voor U ligt. Uw denkbeelden omtrent 't studeeren hebben een eenigszins vasteren vorm aangenomen en ik ben er van overtuigd, dat ge naar huis zijt gegaan, vol goede voornemens van hard werken in die nieuwe, uitgestrekte studiewereld. En ik zou U willen toeroepen: houdt die goede voornemens vast, denk er voortdurend aan terug, Uw geheelen studententijd door.

Want de hoofdschotel van den studententijd is toch de studie. Ernstig werken zijt ge verplicht tegenover Uw ouders, die zich misschien opofferingen getroosten om U Uw opvoeding zoo uitgebreid mogelijk te laten voltooien. Tegenover U zelve. Want het is een voorrecht te kunnen studeeren, je geest te kunnen bekwamen in de

richting, die je hebt uitgekozen. Maak een goed gebruik van dat voorrecht.

En ten laatste zijt ge het verplicht tegenover Uw mede-meisjesstudenten en degenen, die na U komen. Want elke lauw opgevatte studie doet schade aan de appreciatie van de meisjesstudie in 't algemeen, doet afbreuk aan de resultaten, reeds door meisjes behaald en dit moet en mag niet. Vat Uw studietaak zoo op, dat ieder niet dan met achting over U en Uw werk spreekt en gij werkt door de daad mede aan het steeds meer verbreiden der meening, dat meisjesstudie haar goed recht van bestaan heeft.

Denk nu niet, dat ik veronderstel, dat ge niet met de ernstigste studieplannen naar Delft zijt gekomen. Dat herinner ik mij van mijzelve nog veel te goed en ook, dat het eenigszins vreemd aandoet, als je er over nadenkt, dat je na dien eersten dag eigenlijk nog maar zoo heel weinig aan de T.H. hebt gedacht. Want zooals ge in 't novitiaat al eenigszins begrepen zult hebben: er is nog een heeleboel buiten de studie om en ook over die dingen wil ik spreken.

Studeeren is niet alleen het opdoen van exacte kennis, het biedt nog vele mogelijkheden daarnaast en wanneer ge het student-zijn goed opvat, beteekent dit, dat ge U ook in de komende jaren tot mensch zult trachten te ontwikkelen. Ge zijt ook student in de levenskunst; hierin worden geen colleges gegeven, ge moet op eigen krachten het zoover mogelijk zien te brengen. Daartoe is noodig, dat ge niet voortdurend met de neus in de boeken zit. Maar heb den moed en zet ze voor een poos geheel op zij, gooi ze, als 't noodig is, in een hoek en kijk om U heen.

Een eerste stap in die richting hebt ge reeds gedaan: ge hebt U opgegeven als lid der D.V.S.V. en het heeft ons dit jaar buitengewoon veel plezier gedaan, dat alle voor 't eerst ingeschreven meisjes lid van onze Club zijn geworden. Want het doel onzer D.V.S.V. is toch een band te vormen tusschen alle meisjes, die hier studeeren,

zoodat, waar ze zich anders zouden gevoelen als één-lingen, als eenige gekleurde stipjes temidden van het ver overheerschend zwart onzer mannelijke collega's, ze altijd aan en in elkaar een steun vinden bij het lang niet altijd gemakkelijk vallend werk.

Wij, ouderen, hebben U het binnentreden in den studentenwereld naar ons beste weten vergemakkelijkt en ook later, wanneer ge moeilijkheden hebt, wanneer ge U eens down en teleurgesteld gevoelt, klop dan gerust bij ons aan en, waar het mogelijk is, zullen we elkaar helpen. Nu begrijpt ge ook, dat ge reeds als noviet kleine verplichtingen had, verplichtingen als het instudeeren van muziek- en tooneelstukjes, het dichten van een novietenlied, waarbij, denk ik, wel eens een diepe zucht is geslaakt. Maar ge hebt er U, zoo goed ge kondt, van gekweten en de Club vraagt ook in 't vervolg Uw toewijding en enthousiasme. Het ledental is den laatsten tijd sterk gedaald en zooals trouwens elk jaar hebben we vol verwachting de nieuw-aankomenden begroet, zij, die nieuw frisch leven zullen brengen en ik hoop, dat gij de Club veel van Uw liefde en werkkracht zult schenken. In dat geval kan zij U ook veel geven. Reeds het omgaan met zoovele meisjes, geheel verschillend in aanleg en karakter, van inzichten en opvattingen, werkt verruimend en het samen werken en niet te vergeten het samen fuiven zal niet nalaten zijn goeden invloed te doen gelden op het vormen van Uw karakter en persoonlijkheid.

Dan zijn daar nog de verschillende vereenigingen, alle met een bepaald doel, hetzij op sociaal, godsdienstig of ander gebied, waarover ge zeker al het een en ander gehoord hebt. Zij geven je gelegenheid je in vele kwesties te verdiepen, inzicht te krijgen in de meest verschillende dingen. Grijp die gelegenheid aan, leer het leven en streven Uwer medemenschen kennen, werk mee aan een gemeenschappelijk ideaal, Uw studententijd zal er door verruimd en verrijkt worden en het zal U ook later niet anders dan ten goede kunnen komen, wanneer ge

er U van bewust zijt, dat er buiten Uw vak, nog vele andere dingen zijn, die Uw belangstelling overwaard zijn.

Zoo heb ik getracht verschillende punten voor U naar voren te brengen. En nu nog dit:

Wees student in de volle, ware beteekenis van het woord, student, die ondanks de verbijsterende veelheid van indrukken toch het mooie en ware van alles weet te vinden en te behouden. Moge Uw studententijd een heerlijke tijd voor U zijn, geven wat gij er van verwacht en moogt ge er later met genoegen op kunnen terugzien.

Candidaat-leden, ik verzoek U op te staan. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.

Novitiaatsverslag 1926.

De rectorskamer. Vol verwachting klopt ons hart.

Als eerste komt de Senaat om ons een voorspoedig jaar toe te wenschen. Aanmerkelijk gesterkt hierdoor, wachten we en eindelijk komen 4 novieten zich laten inschrijven.

's Middags vangen we er nog een, en één die niet komen kan, is zes. Ziedaar ook 't aantal nieuwe leden.

De heeren van het Corps meenden blijkbaar, dat dit aantal vergroot moest worden en zonden ons 's middags eenige groenen op zicht. Er was evenwel geen keus bij.

Woensdag 15 September werden de novieten op de Club ontvangen en toegesproken, waarop kennismaking met de leden volgde.

Als eerste prestatie van de kant van de novieten kregen we de thee op Donderdagmiddag, die zonder opzienbarende gebeurtenissen verliep. Zelfs „de kopjes bleven op het theeblad staan."

Mochten we over de thee tevreden zijn, de lunch, die door de novieten zou worden opgeluisterd met muziek, maakte een zeer zonderlingen indruk. Verder zwijgen we hierover, maar 't was . . . . . Gelukkig waren er niet veel leden.

Het diner met bestuur en novitiaatscommissie op de Club was uitstekend verzorgd. De wijn was goed. De praeses hield een kernachtige speech en de novieten brachten op hun beurt eenig gestotter te voorschijn dat een antwoord moest beteekenen. Overigens was het zeer geanimeerd feest.

Vrijdag om twee uur sprongen we in 't zadel en maakten een mooie fietstocht naar Noordwijk. Een van de mooiste verschijnselen gedurende de tocht was de onuitputtelijke voorraad peren. Moe en warm kwamen we aan de Blije Burght aan, verwelkomd door Willy en

Jeaantje met een heerlijke pan tomatensoep. Nadat we ons daaraan gebrand en verkwikt hadden, zocht ieder een krib uit. 's Avonds togen we naar 't strand, waar we al gauw last van de warmte hadden. 't Kostte kracht om de menschen naar bed te krijgen, maar om elf uur zag de maan door de open deuren vijftien meisjes in diepe rust.

Zaterdagmorgen werd er gehuishoud, gerepeteerd en gewinkeld en 's middags liepen de novieten met roode hoofden in zenuwachtige drukte rond voor de zorgen voor het diner. Eén enkele wist haar kalmte te bewaren en . . . . dichtte.

Aan het novietendiner, dat voortreffelijk smaakte, deed „Hans" zijn intocht. De appreciatie was evenwel zeer gering.

's Avonds weer maanwandeling langs 't strand. Hoe ouder, hoe uitgelatener.

't Hoogtepunt werd 's avonds laat bereikt. Sini kreeg de maan op haar voeten, Mien zag vreeselijke dieren. Als 't juist rustig was kroop Wil overeind om de mopjes voor de almanak op te schrijven. Bijna werden we met krib en al onderstboven gekeerd door iemand die daar haar rouge achterna zat.

Om te kalmeeren van deze zenuwschokkende gebeurtenis gingen we de oudjes een serenade brengen.

Zondag aten we, niettegenstaande de warmte, heel prettig met ons drie-en-twintigen in één kamer aan de zonkant. De prestaties van de novieten slaagden goed. Gelukkig dat we tusschen de nummers in telkens even een luchtje konden gaan scheppen.

Toen de zon onder was herademden we allen en een ieder was blij nogmaals een avond aan zee te kunnen doorbrengen.

Om twaalf uur werd aan de voet van de duinen een en ander verteld over andere vereenigingen in Delft, welke conversatie in bed werd voortgezet over P.I.A. en

V.C.S.B. Onder het zoet gemurmel van de vertegenwoordigsters van beide vereenigingen sliepen de anderen rustig in.

Maandagmorgen.

Veel stof — veel water — alles wordt met bezemen gekeerd — warm — warm — ontzettend warm.

Toch werd 's middags de terugtocht aanvaard, vanuit een brandschoon huis.

Wat de terugtocht aangaat. Hoe warm 't was en hoe ver. Zonder incidenten liep ook dit niet af, maar we kwamen ten slotte thuis.

Dinsdag inauguratie.

L.U.S. en Lucullus wisten ons tot vier uur te boeien.

Aan het souper werd de Club verrijkt met een kolossale vaas met chrysanten, een geschenk wat, gezien het kleine aantal novieten, onze stoutste verwachtingen verre overtrof.

De taak van de Novitiaatscommissie, bestaande uit de dames: L. Corbeau, K. P. van Vliet en J. Snellen was hiermee afgeloopen.

Resumeerend kunnen we constateeren dat deze opzet van Novitiaatstijd zeer goed bevallen is.

De nieuwe leden zagen zeker niet minder dan andere jaren van de schoone stad Delft en de resultaten zijn daar om te bewijzen, dat men ook buiten het seizoen eenige zeer genoegelijke en bijzondere dagen kan beleven in een badplaats als Noordwijk.

Een nadeel is, dat zoo weinig leden dit Novitiaat geheel meemaakten, wat te meer jammer is, daar het ledenaantal zoo gering is.

Mag ik dit verslag eindigen met de hoop uit te spreken, dat het huidige eerstejaar in de toekomst de krachten zal leveren, die de D.V.S.V. zoo noodig heeft.

2e Lustrum der R. V. S. V.

12 Februari. Half elf werden we door een lustrumcommissielid met wapperende linten van de D.P. afgehaald en togen per tram naar het deftige clubgebouw der R.V.S.V., waar we op zeer beminnelijke wijze door de presidente werden ontvangen.

Na vele kennismakingen had de Gecombineerde Besturenvergadering plaats, waarbij we met koffie werden verwarmd.

Omstreeks 12 uur vertrokken we allemaal (de Rotterdamsche meisjes zeer studentikoos met flatteerende baretten) per tram naar „Heck" waar ons een keurige lunch wachtte, die onder het zingen van veel geanimeerde liederen vrij snel verwerkt werd. Na afloop keerden we weer terug naar de Club. De vreemdelingen waren hierbij tegelijk in staat de „schoone" stad Rotterdam te bewonderen.

Om 3 uur sprak de presidente de lustrumrede uit, waarbij vele officieele personen aanwezig waren. Na afloop werden de verschillende cadeaux aangeboden, vergezeld van evenveel speeches, waarna het Bestuur der R.V.S.V. recipiëerde.

Een buitengewoon gezellig diner met attracties, als foto-nemen en dgl., volgde hierna. De zenuwachtige stemming van degenen, die 's avonds op de planken zouden moeten verschijnen, was al zeer goed merkbaar.

Ongeveer 8 uur waren we al weer aanwezig in de zaal van de Deutsche Verein en het deed ons groot plezier nog verschillende Delftsche zusteren aldaar aan te treffen. Na een goed geslaagd cabaret volgde een bal met wandelend souper. Veel te vlug naar onzen zin was het einde gekomen van dezen allervroolijksten dag, die ons nog langen tijd in gedachten zal blijven.

In Memoriam Kitty Goemans.

Beste Kitty.

Zes jaar lang heeft onze almanak zich mogen verheugen op je inzendingen, je fijne schetsjes, die ons steeds bij herlezing hier en daar een glimlach zullen ontlokken. Verleden jaar, toen je op het punt stond van af te studeeren en Delft te gaan verlaten, was je stukje een mengeling van een dankbaar terugzien op je studietijd in het oude stadje, nu je je aan het oogenblik voelde gekomen, waarop je als ingenieur het heele lange levenstijdperk zou kunnen ingaan, dat nog vóór je lag. . . . en toch ook van een diepen weemoed, omdat je daarbij weg zou moeten van het oude Delft en weg voor altoos van je clubgenooten.

Duidelijk herinneren we ons je woorden: „Dit is een afscheid aan Delft. . . . dit is mijn laatste bijdrage in mijn laatsten almanak. . . ."

Arme Kitty! Hoe weinig vermoedde je toen, welk een diep tragische beteekenis die woorden zouden krijgen en hoe weinig vermoedden ook wij, dat reeds het volgende jaar in hetzelfde boekje een afscheid zou worden geschreven door ons aan jou!

Lang was je ziek, en het moet wel een heel zware strijd geweest zijn voor jou met je vele gaven en je groote energie, voor jou, die zich altijd met zooveel vuur wist te wijden aan wat je je tot taak stelde, om het te weten en er in te berusten, dat je alles, wat je lief was, onherroepelijk zou moeten verlaten. Moeilijker oogen-

blikken zal je gekend hebben dan wij een van allen ons kunnen beseffen! Maar we weten, dat je in dien innerlijken strijd mocht overwinnen, en als we nog dikwijls aan je denken,dan zal dat niet alleen zijn met een gevoel van warme dankbaarheid voor alles, wat je tijdens je studie voor ons bent geweest, maar ook met een ernstigen eerbied voor de wijze, waarop je je lot wist te dragen en voor het hoogstaand vertrouwen, waarmee je het onvermijdelijke onder het oog hebt gezien. En als we zelf eens een zwaren strijd te voeren krijgen, dan kunnen we ons jou weer voor den geest roepen en jouw groote moed zal ook voor ons een steun zijn, Kitty!

mengelwerk

Jaarlied 1926.

Wijze: „Onder Moeder's paraplu".

In de Club, op het O. D.
Kwamen wij, novieten,
Den eersten middag, schonken we thee,
En beefden we als rieten.
Maar later trokken we 't ons niet meer aan,
En de kopjes bleven op het theeblad staan,
En nu is het gedaan, en nu is het gedaan.

De „Blije Burght" daar woonden wij,
En sliepen met ons allen.
In 't koken was geen één een kei,
Toch is 't goed uitgevallen.
Den avond brachten we aan 't strand steeds door,
Daar danste de een de ander voor
En zongen wij in koor, (bis).

Maar Maandag moesten we schrobben gaan,
O, wat was dat sjouwen.
We wenschten alles naar de maan,
En konden eindelijk ophouen.
Toen zijn we vlug naar huis gegaan,
Om morgen eens lekker laat op te staan.
Naar ons kraait nu geen haan, (bis).

Impressie van een merkwaardig slot van een merkwaardige avond.

Daar staan ze! Zeven menschen op zoek naar een..... sleutel!!

En dat om drie uur 's nachts in buitengewone feestkleedij!

Zeven normale, practische menschen en een sleutel van 1 d.M. in 't vierkant en 1 K.G. in 't gewicht; hoe is 't mogelijk die te vergeten!!

Lachsalvo's van de dertig anderen knallen los.

Enorme blunder, heerlijk, vergeten alle zelfgemaakte blunders; vergeten Hernani, dat zweefde tusschen huil- en lachsucces; vergeten 't kleuterje, dat inplaats van de in keurige rok gekleede Utrechtenaar, de juist passeerende kellner op de schouder sloeg om mee te dansen.

Bellen dan, helpt niet; schreeuwen, helpt niet, lachen helpt niet!

Een openstaand raam in den hooge kijkt tartend naar beneden. —

Alle buren wakker! Is dat een gekke troep, wat zijn het, kinderen, grijsaards, maar dan zonderling uit de kluiten gewassen kinderen, en grijsaards met gekke jonge stemmen, en alles bont, kleurig en woelig door elkander. Ben ik dan aan 't nachtwandelen en droom ik; een St. Nikolaas, die een stepje doet, een paar allervieste nikkerkinderen, een heele lange gedaante in jas, met vuurroode fez, en dito broek eronder uit, jongetjes en meisjes in allerlei maat en omvang. In godsnaam, wat is dat?? Vergeten is 't nachttoilet en met platgedrukte neuzen begint de waarheid in 't brein op te dagen; lustrumgangers; 't laatste feest; gecostumeerd: onder de twaalf en boven de zestig.

Een lange, krijtwitte piccolo geeft na een half uur

bellens 't op. Praten over inkwartiering, in 't raam klimmen, gasverstikking. —

Eindelijk daagt de bekende ons steeds bij nachtelijke wandelingen achtervolgende figuur van „de agent" op. De man wordt aangeklampt, vier tegelijk aan 't woord, ladder, raam, sleutel, slapen, snapt er niets van, is absoluut overrompeld door 't malle van de situatie, voelt zich ertusschen genomen door 't lachen van de rest.

Als eindelijk een nikkerkind met formidable roode strik en uitgeloopen zwart gezicht, zich zelf overigens heelemaal vergeten zijnd in deze kleedij, met geweldige stem, goed en doortastend, zooals ze dat in 't dagelijksch leven gewend is, van wal steekt, knalt de man in lachen los en hebben we 't gewonnen.

Hij verdwijnt en haalt een ladder.

Wie zal naar boven, wel een beetje griezelig toch en wat zal binnen gebeurd zijn, moesten de agent maar sturen. Maar als de ladder staat, klimt resoluut 't nikkerkind naar boven. Agent wil de ladder vasthouden en ademloos hangen we aan de zwarte armen en beenen. Iedere sport hooger, meer rokken, 't duizelt ons. Van duizelingen bij 't nikkerkind overigens geen spoor, druk pratend, wat, dat weten we niet, klimt ze verder. En als ze eindelijk aan de bovenste sport is en wij met toegeknepen harten haar eronder staan op te vangen, praat ze nòg en verdwijnt lakoniek met al haar rokkenpracht door 't raam.

Even later is de deur open, luide hoera's. 't Feest heeft ongeveer een uur geduurd en is zeker een waardig slot van 't lustrum, dat naar onze zin te vroeg voorbij was.

K.

Misunderstood.

Zie ginds komt de stoomboot uit Spanje weer aan.
Huppelend waagt zich de Sint op de gladde baan.
't Feest is in volle gang,
Herrie is 't van belang.
Ouden en babies dansen dooreen.
Mummies en nikkers zijn op de been.
Een oude heer met deftige baard,
Is heusch niet zoo bedaard.
Hij danst met z'n kleinkind,
Houdt ieder te vrind.
Kleine ukjes loopen hem na,
Vragen een dansje met grootpapa.
Kwam dat te pas?
Klein joggie pakt hem bij z'n jas.
Zullen we nog een keertje,
M'n aardig oud heertje?
Verbaasd gezicht kijkt om. . . .
't Is de kellner; oh, wat stom!

PIL.

Het kleutertje op het hek.

Hebt ge wel eens op schoenen met rubberzolen geloopen, o lezer? Dan kent ge de ellende, die men daarmee kan beleven op Delft's modderige keien.

Een mistige avond. Welk een verraderlijke glans ligt er over de bestrating van de Spoorsingel! Waar zal een liefelijke jonkvrouw, die zich op dit gladde pad begeven heeft (met haar rubberzolen), steun vinden?

Twee felle lichten kondigen het snelle naderen van een auto aan. Angstig dwalen de oogen van de ongelukkige in 't rond. Paal aan paal strekt zich het hek langs de Spoorsingel uit tot in eindelooze verten. Dat is haar eenige toevlucht Met voorzichtige schreden snelt ze erop af, grijpt het vast en werkt zich ertegen omhoog.

De chauffeur laat de auto razen over de eenzame weg. Daar ontwaart hij plotseling een zonderlinge gestalte, die zich krampachtig aan de stijlen van het hek vast houdt.

Hij matigt zijn vaart — stopt.

Verwilderd staart de arme, in haar netelige positie naar den chauffeur. Van het hek afspringen, het los laten, en trachten over te steken? Stel je eens voor, dat de auto dan zou gaan rijden! De arme ongelukkige is immers onmachtig zich in eenige richting met juistheid te bewegen! De auto zou haar grijpen en vermorzelen! O! Het koude angstzweet breekt het lieve kind aan alle kanten uit, als ze zich voorstelt wat zou kunnen gebeuren.

Stijver nog klemt ze zich vast, nog wilder vliegen hare blikken in het rond. Zal ze, jong en onschuldig als ze is, nu reeds dit lieve leven vaarwel moeten zeggen? —

Plotseling voelt ze, dat twee oogen doordringend op haar gericht zijn. De chauffeur van de auto heeft de laatste vijf minuten met steeds klimmende verbazing

naar de juffrouw staan kijken. Wat mankeert haar toch?

Diepzinnig staat hij over 't geval te filosofeeren. Zou ze ziek zijn.... of dronken? Neen, dat kan niet, daar ziet ze niet naar uit. Hier zit wat anders achter. Eenigszins vastberaden schrijdt hij op haar toe. De jonkvrouwe hoort hem aankomen. Ze beeft en rilt en put haar laatste krachten uit. Ze voelt een crisis nabij. De chauffeur is nu zoo dicht bij haar gekomen, dat hij haar in 't gelaat kan zien. Dat gelaat, anders zoo schoon, is thans in een akelige plooi verwrongen. Lijkbleek zijn de vroeger rozeroode wangen. En die oogen! M'n God! Dat lijken de oogen van een krankzinnige.

De chauffeur wankelt achteruit. Hij voelt zich zijn moed ontzinken. Verbeeld je eens dat ze hem aanvalt! Krankzinnigen zijn zoo gevaarlijk! En dat hier op dezen eenzamen weg, op dit uur van den nacht!

Plotseling rillend rent hij naar zijn wagen terug en maakt zich gezwind uit de voeten. Maar de jonkvrouw ligt in onmacht in de armen van haar ijlings toesnellende gezellinnen.

Schets.

Ger en Anneke hebben een standje van Moeder gehad. Ze zijn ook heel stout geweest. Eerst heeft Anneke al haar poppen polkahaar geknipt met Vader's schaartje uit de waschtafella en toen dat goed gelukt was heeft ze aan Gerrie gevraagd of die nu haar ook polkahaar wilde knippen.

Alle vriendinnetjes hebben het en Gerrie ook, alleen Anneke moet met een hoofd met krullen loopen.

Moeder zal 't wel goed vinden, 't is alleen, dat ze niet met scharen of messen mogen spelen. Anneke weet wel, dat ze dan ook al heel stout is geweest, maar als Ger 't nu doet, die is gisteren zes geworden, dan kan 't niet zoo erg zijn.

„Jij bent nu toch al zoo groot Gerrie", vlijdt Anneke en Gerrie, getoucheerd door dit huldeblijk, besluit er dan ook maar toe. Ze zullen Moeder ermee verrassen en dan vergeet Moeder misschien wel 't schaartje en haar booze bui van vanochtend, toen ze de kat halverwege de trap naar beneden lieten vallen om te zien of hij op alle vier zijn pooten terecht zou komen, zooals Vader verteld had, dat iedere kat deed.

Anneke zit heel stil midden op een krant en Ger knipt voorzichtig aan haar slaap een krul af, vlak langs 't hoofd, dan nog een. Anneke's bleeke gezichtje wordt heel raar en nog kleiner en als de derde krul eraf is, durft Ger niet verder, 't is zoo vreemd en Anneke schrikt weer van Ger.

„O, wat zie je er gek uit, kon 't er maar weer aan!", Ger zucht en neemt de krullen in haar hand.

Plotseling denkt ze aan 't lijmpotje, waarmee ze plaatjes heeft zitten plakken. 't Wordt gehaald en net zal ze Anneke's hoofdje insmeren of daar gaat de deur

open en komt Moeder binnen. Moeder schrikt heel erg en is vreeselijk boos.

„Wat hebben jullie nu gedaan, en je weet toch, dat je volstrekt niet aan Vader's schaartje mag komen!" en voor straf moeten ze naar hun slaapkamer zonder speelgoed, Moeder is vreeselijk verdrietig.

Verslagen druipen Ger en Anneke af. Zou Moeder wel ooit weer goed worden, ze betwijfelen het, nog nooit heeft Moeder hun weggestuurd. „Zouden we dan maar niet zoolang weggaan naar Vader in Amsterdam", bepeinst Gerrie.

Dat lijkt een prachtig idee. En als Moeder dan weer goed is komen ze terug, al duurt 't een jaar. Ze moeten 't dan heel stil doen en wel een en ander meenemen, en weg gaan als 't donker is.

Practische Ger pakt dan in de waschzak, die leeg in een hoek van de kamer hangt, hun nachtgoed en de tandenborstels, waarmee Anneke komt aandragen. Dan gaan ze op 't bed zitten wachten tot 't donker wordt.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Ger en Anneke komen jullie flensjes eten!"

Moeder staat in de deur en de twee kinderen schrikken uit elkaars omarming wakker.

Flensjes, Moeder, die lacht, de reis, de waschzak!

Ze moeten even tot bezinning komen en juichend rennen ze dan naar de eetkamer.

K.

De Ommelet.

Gegeven: Eén heele ommelet en zeven meisjesstudenten, die hem op moeten eten.

Gevraagd: Hoe moet dit zonder bloedvergieten geschieden?

Voor deze vraag zagen zich zeven onzer, allen respectabele leden der D.V.S.V., gesteld. De wijze, waarop zij hem oplosten — zij U allen hieronder verhaald.

Laat ik eerst nog even vooropstellen, dat degenen, die dit feit volbrachten, op een enkele uitzondering na, oudere-jaars waren, ja, zelfs als ik mij goed herinner, bevond zich er één onder hen, die reeds den ingenieurstitel veroverd had.

Zeven meisjesstudenten dan, zaten aan den gemeenschappelijken Clubdisch. Nijver zwoegen en hard werken op lab's en teekenzalen had hen de noodige eetlust bezorgd.

Zooals ze zich hadden ingespannen op hun dagelijksch werk, zoo waren ze thans ook enthousiast bezig de gerechten onder het debiteeren van de noodige flauwiteiten en hatelijkheden te verorberen. Zoo gezien zou je niet zeggen dat. . . . . .

Het zijn toch allen respectabele D.V.S.V.-leden. Die eene jongedame bijvoorbeeld, wier naam een goede opvoeding zou doen vermoeden, bekleedde reeds verscheidene gewichtige Clubambten. Of ze waardig was, dat de Clubbelangen haar toevertrouwd waren? Uit het verloop van dit verhaal moge het blijken.

De tweede persoon, van het gezelschap is bezadigd, zéér bezadigd, bovendien begaafd met verschillende huishoudelijke talenten en eenige dozijnen andere deugden. Doch zelfs deze waren niet toereikend om het gebeurde te kunnen tegengaan.

Het derde exemplaar, een zeer kordaat iemand, is

met eenige wonderlijke eigenschappen uitgerust, zooals uit haar gedragingen bleek. Door haar hebzuchtige uitlatingen is zij de vermoedelijke aanstichtster van 't geval.

No. 4 is in normale omstandigheden een lief goed kind met blonde lokken en blozende koontjes. Weliswaar af en toe eenigszins gauw gepiqueerd, maar toch zou niemand aan haar deugd en goede manieren hebben dùrven twijfelen. Wat kan een mensch zich toch vergissen!

Van No. 5 valt niets anders te zeggen, dan dat ze in 't bezit is van een altijd uiterst gesoigneerde coiffure, die de nijd en jalouzie opwekt van de gansche Club. Maar zelfs onberispelijke coiffures zijn geen waarborg voor 't geheel.

No. 6, het eerste-jaartje, zal wel danig geschrokken zijn. Het was dan ook onverantwoordelijk van de anderen om dergelijke tooneelen voor de oogen van zoo'n jeugdig persoon te ontwikkelen.

En No. 7! O foei! No. 7! Hoe kan in Godsnaam een ingenieur, die notabene niet eens van ommelet houdt, zich zoo schandelijk misdragen!

Ik wil U nu vertellen, wat er gebeurde.

't Nagerecht bestond namelijk uit één groote zevenpersoons ommelet. Dus moest hij in zeven gelijk en gelijkvormige deelen verdeeld worden. Dit uiterst moeilijke werkstuk werd na rijp beraad en algemeen overleg, toevertrouwd aan de ingenieur, die toch 't meeste verstand en ervaring daarvan behoorde te hebben. Aldus geschiedde. Onder ademlooze stilte, behalve van No. 3, die om een groot stuk schreeuwde en door zijdelingsche op- en aanmerkingen de ingenieur trachtte te verleiden, zagen allen toe. Een lang en aanhoudend applaus was de belooning voor het volbrengen ervan. Maar toen ieder een stuk genomen had, bleek een achtste deel overgeschoten te zijn. Foei! Is dat nu werk van een ingenieur? En bouwkundig nog wel! Schaamt U, No. 7!

Nog eenigszins rustig gebruikt ieder zijn achtste partje,

No. 3 werpt begeerige blikken op 't overgeschoten stuk. Dit werkt aanstekelijk op No. 2 en de ingenieur, die niet van ommelet houdt. Als er echter aanstalten gemaakt worden om de rest in drieën te deelen, voelen de anderen zich te kort gedaan en roepen om 't hun toekomende $^1/_{56}$ deel van de ommelet. De ingenieur kan niet anders presteeren dan 't achtste partje nog eens in achten te verdeelen. Gretig pikken allen hun deeltje op. Maar 't overschietende? Wie zal het krijgen? Gulzig graait No. 3 ernaar. Dit ontketent de woede van de anderen.

Zeven paar oogen richten zich hartstochtelijk op het brokje. Zeven vorken en zeven messen bewegen zich in de richting ervan. Zeven paar handen trekken bekrabbeld terug. Het brokje vliegt van de schaal op de tafel. No. 1 rijgt het aan haar vork en tracht het naar haar mond te brengen. No. 4 weet het door middel van listige praktijken af te rissen. Het gevecht wordt algemeen. Nadat eenige glazen water geofferd zijn, weet No. 5 zich meester te maken van de deerlijk gehavende kruimels en deze met succes te verorberen.

Hooggeachte leden der D.V.S.V.! Dit verhaal is geen verzinsel! Het is ook niet overdreven of verfraaid. Het is waar gebeurd! Degenen, die zoo vochten, bevinden zich hoogstwaarschijnlijk vanavond hier, temidden van U allen. 't Is te hopen, dat ze er op 't oogenblik van doordrongen zijn, dat hun gedrag diep, diep treurig was, en dat het weinig passend was voor een lid van onze befaamde vereeniging! Dat zij zich schamen en zich verbeteren mogen!

PIKKEPIK.

Een mysterieuze geschiedenis.

In de oneindig groote zaal, opgepropt met menschen, sta ik op een hoog, hoog spreekgestoelte.

Om mij heen is een drukte, een woeling, een onrust, die 't komen van groote dnigen aanduiden.

Al die menschen wachten ergens op en ik weet, dat datgene, waar ze op wachten, van mij moet komen. Van mij, die daar sta, alleen, verloren in die menschenzee, zonder iets dat ik hen geven kan. En hoewel ik weet, dat al die menschen het mij als schuld aanrekenen, dat ik niets heb; toch kan ik in mijn verward brein niet vinden, waar ik toch voor had moeten zorgen.

Ik onderscheid eenige bekende gezichten onder me en ik smeek: „Ga toch gauw voor me kijken, of het al klaar is". Ondertusschen weet ik niet wat „het" is en de bekende gestalten verdwijnen en keeren niet weer.

Steeds radeloozer voel ik mij daarboven.

Dreigend dringt de wachtende massa op mij toe.

„Waar is het? Gauw, treuzel niet langer, wij willen dat hebben waarvoor we kwamen."

Ik voel de vijandelijke sfeer groeien. De haat beklemt mij. Mijn leven is in gevaar, de dood nadert, ik weet niet van waar. Ik durf niet meer achter mij kijken.

Naar beneden wil ik, maar een tooverkracht houdt me tegen. Naast me ligt iets als een schild. Ik grijp het en zwaai het in 't rond. Ha, ik zal me niet zoo laten vellen. Kletterend vallen de slagen rondom mij. 't Licht verdwijnt, ik zie niet meer waar ik ben.

De tooverkracht is gebroken. Ik wijk terug, uit alle macht schreeuwende om hulp.

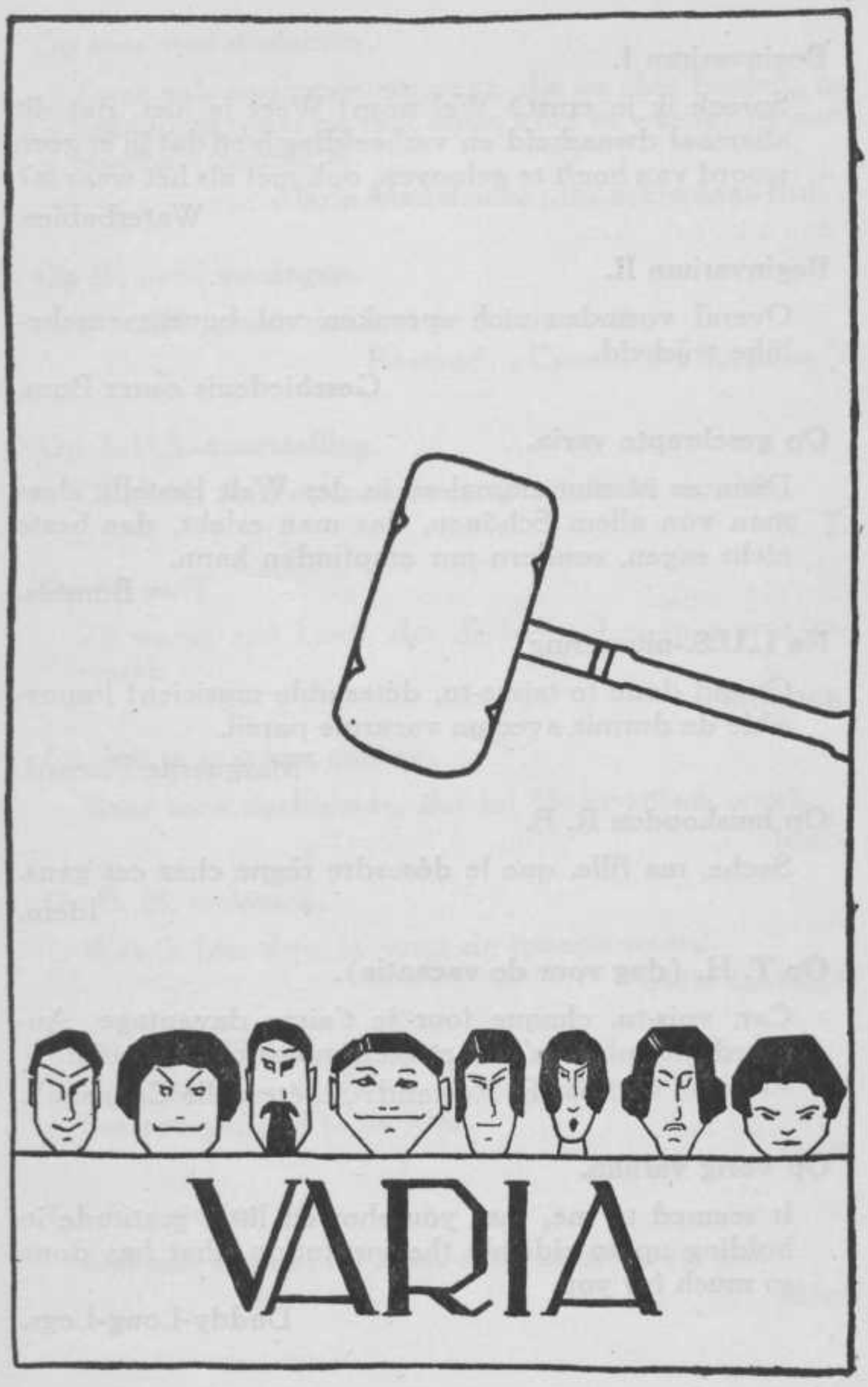
„Juffrouw, wat is er toch?" Doodsbleek kijkt mijn hospita in nachtgewaad om 't hoekje van de deur. Ze draait 't licht aan.

Alles ligt op den grond, horloge, glas, lamp en boeken, waarin ik Varia heb gezocht.

Ik zelf zit in 't hoekje van 't bed, m'n kussen in den arm.

„Weest u maar gerust juffrouw, ik was wat opgewonden van het lezen".

PIL.

VARIA

Beginvarium I.

Spreek ik in ernst? Wel neen! Weet je niet, dat dit allemaal dwaasheid en verbeelding is en dat jij er geen woord van hoeft te gelooven, ook niet als het waar is?

Waterbabies.

Beginvarium II.

Overal vormden zich spreuken vol bovenmenschelijke wijsheid.

Geschiedenis eener Bom.

Op geschrapte varia.

Denn es ist nun einmal so in der Welt bestellt, dass man von allem Schönen, das man erlebt, das beste nicht sagen, sondern nur empfinden kann.

Bonsels.

Na L.U.S.-uitvoering.

Quand donc te tairas-tu, détestable musicien! Impossible de dormir avec un vacarme pareil.

Marguerite Piccard.

Op huishouden R. B.

Sache, ma fille, que le désordre règne chez ces gens.

Idem.

Op T. H. (dag voor de vacantie).

Car, vois-tu, chaque jour je t'aime davantage, Aujourd' hui plus qu'hier et bien moins que demain.

Mme E. Rostand: „L'éternelle Chanson".

Op vorig varium.

It seemed to me, that you showed little gratitude in holding up to ridicule the institution, that has done so much for you.

Daddy-Long-Legs.

Op zeer veel studenten.

Zwar gab es immer ein paar, die es chic fanden, zu behaupten, dasz sie faul seien, aber es wurde viel und ernsthaft gearbeitet.

Marie Madeleine: „Ihr schlechter Ruf".

Op S . . . . . verslagen.

N'écrire jamais rien qui de soi ne sortît.

Rostand: „Cyrano de Bergerac".

Op L.U.S.-voorstelling.

Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld worde.

N. T.

Op M. en T.

Ze waren zóó knap, dat de helft al genoeg was geweest.

Andersen.

Op niet te snappen college.

Maar toen dachten ze, dat hij Moscovitisch sprak.

Idem.

Op B. M. teekenen.

Wat ik hier doe, is nooit de moeite waard.

Hille Gaerthé.

Tusschenvarium.

Kijk eens hier, ik heb er nu al haast mijn bekomst van om zoo getergd te worden.

Shaw.

Op G. en prof. N.

Dat kan ik niet; hij heeft geen illusies over me.

Idem.

Op μ.

Sport is wat ze altijd geweest is: moorddadige opwinding.

Idem.

Op verkiezingstijd.

Je zoudt eens zien, wat een aardige geest er onder de meisjesstudenten is. . . .

J. v. A. K. Maskerade.

Op gezang Corps op Receptie.

Es liegt darin ein wenig Klang.
Ein wenig Wohllaut und Gesang
Und. . . . eine ganze Seele.

M. van Ebner-Eschenbach: „Ein kleines Lied".

Op meisjes bij Huug na Almanak-uitreiking.

En als je waart gaan kijken en je hadt er geen gezien, dat zou geen bewijs zijn, dat er geen zijn.

Waterbabies.

Op N. R.

Maar zeg me dit eens!
Heb je ooit een braven jongen gekend?

Shaw.

Op bestuur D.V.S.V.

Tot dien tijd toe had je eenvoudig geteerd op je reputatie van 'n goed kind te zijn.

Idem.

Op A. N.

Ik ben nog maar een meisje?!?!

Volksspreuk.

Bestuurslid tegen S. N. C.

Ik laat je niet graag alleen met dezen heer.

Shaw.

Op zeker Luculluslid.

De overdadige zoetheid zal tot gal worden in haar maag.

Kl. Johannes.

Op idem.

Gij hebt lekker geleefd op deez' aarde.

Jacobus V.

Op Corpsbesturen op receptie.

Ik houd ervan mannen samen te zien, ze zijn zoo eenvoudig en gaan recht op hun doel af.

Zernike.

Op souper.

Elle s'en était tellement „administré", pour les finir, qu'elle en avait mal à l'estomac.

M. Piccard.

Op zingen van S. A.

Ce n'est pas laid, mais elle ferait mieux de se taire.

Idem.

Op S . . . . . r.

En in zijn geheele houding is iets, dat een bescheiden besef verraadt van zijn eigen verdienste.

Smits.

Op G. en H.

Ik hield ervan, om tegen je te bluffen om me interessant te maken.

Shaw.

Tusschenvarium.

Kom, nu moesten wij eens wat anders bedenken.

Andersen.

Op wegblijvers cabaret-avond.

Doof en blind moesten zij immers blijven voor 't schoonste en beste, wat er te zien en te hooren valt.

Kl. Johannes.

Op een speech op cabaret-avond.

Thy words I knew, but never heard them flow from thy lips, pure as the wisdom they contain.

v. Eeden.

Op lustrumrepetities.

. . . . en waar ieder iets deed, wat hij niet geleerd had, omdat dat, wat hij wèl geleerd had, mislukt was.

Waterbabies.

Op laatste lustrumavond.

Man musz bisweilen etwas tolles unternehmen um wieder eine Zeit leben zu können.

Goethe.

Op repetitie Konzertprobe.

Toen hij in de buurt kwam, hoorde hij grommen en brommen en jammeren en piepen.

Waterbabies.

Op Hans en Gretchen.

Je ne sais lequel des deux a été le plus content, je crois que pour tous deux ce fut une heure inoubliable.

M. Piccard.

Op boîte.

Son chant est trop compliqué pour moi. Je n'y comprends rien.

Idem.

Op verkleede bestuursleden.

On dirait que tu te gênes de te promener avec nous.

Op Konzertprobe.

Het was een ,,fesoenlijk'' liedje.

Jaapje.

Op laatste dag Lustrum.

Morgen können wir 's nicht mehr,
Darum laszt uns heute leben!

Schiller. ,,Das Siegesfest".

Op verslag A. H. T.

. . . . und du, der so vielerlei weiszt, wirst auch wissen, dasz ich es ernst nehme mit meinen Gedanken.

Bonsels.

Op B. op excursie.

Eindelijk kwam hij bij een ontzaglijk groot gebouw, gebouwd volgens een beginsel, dat ik niet uit zal leggen, omdat 't nog niet ontdekt is.

Waterbabies.

Op D.S.C. en D.V.S.V.

Il a son royaume, elle le sien.

M. Piccard.

Op T. proeven.

Quand on se penchait on respirait un parfum si fin et si subtile, qu'on en était tout charmé.

Idem.

Op T. D. in bed.

Wer ein sicheres Versteck hatte, beobachtete die Katze mit Spannung.

Bonsels.

Op J. S.

Sie werden sehen, wozu Beine gut sind, wie ich sie habe.

Idem.

Op S.

Ich möchte verstehen lernen, was dich so lieblich macht.

Idem.

Op M.

Zij wou studeeren, altijd maar leeren, tot zij knapper zou zijn dan de knapste.

De Verlatene.

Op hinderlijken Hans.

Malgré sa nature d'Hercule, il était doux et charitable.

M. Piccard.

Op iemand tegen 4 uur.

L'estomac torturé par la faim, elle cheminait à travers les routes.

Idem.

Op repeteerende menschen.

Het is een schande, dat men U den geheelen tijd hetzelfde moet herhalen, als aan kleine kinderen.

Geschiedenis eener Bom.

Op B. op de Club om 8 uur.

Ik heb er den heelen nacht aan moeten denken.

Shaw.

Op bestuur van zekere subvereeniging.

You ought to see the bruise on my left shoulder!

D. L. L.

Op mondelinge tentamens.

But what is the use of arguing with a man!

D. L. L.

Op zekere T. G.-lezing.

The more one thinks about this problem, the more puzzling it becomes.

D. L. L.

Op dito.

. . . . en niemand weet 't, zelfs de beroemde professoren niet, en al de groote mannen, voor wie het kinderen geleerd wordt respekt te hebben.

Waterbabies.

Op bestuurscandidaten.

O, we begrijpen 't al: 't is tegen je geweten, maar je doet het toch.

Shaw.

Op L. B.

Pas op! Er is iets aan de hand met de dame!

Shaw.

Op reuniste.

't Blijkt dat we ons als gekken hebben aangesteld, maar in werkelijkheid was jij 't.
In ieder geval was 't een zaak, die jou niet aanging.

Idem.

Eindvarium.

Nun zu guter Letzt,
Geben wir dir jetzt,
Auf die Wand'rung das Geleite!

Professorale Stijlbloempjes.

Prof. E.: We hebben hier een vierkant aangegeven door een cirkel.

Prof. de V.: Wasschen is een bewerking die we toch allen wel uit het dagelijksch leven kennen.

Prof. v. d. B. over verbetering telefoonwezen: Tegenwoordig kan iedereen automatisch een vrije juffrouw krijgen.

Prof. v. I.: U zult ook niet zeggen, dat u draden op uw hoofd heeft.

Prof. S.: Hier ziet u het graf van mijn collega, de architect Tie.

Prof. G.: O, juffrouw, ik zal u een plaats in 't amphitheater geven; zijn er nog àndere heeren?

EXAMEN-UITSLAGEN

1926

EXAMEN-UITSLAGEN 1926.

PROPAEDEUTISCH EXAMEN.

Bouwkundig Ingenieur of Architect: de dames

W. C. M. Jansen.
J. Kret.
A. P. v. Rijswijk.
J. Snellen.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

A. M. Douw.
G. Dulfer.
M. E. v. d. Kleinemulder.
M. v. Rossen.
C. Verbeek.

CANDIDAATS-EXAMEN.

Bouwkundig Ingenieur of Architect: de dames

C. H. M. Boerée.
P. W. Rooseboom.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

R. Cohen.
L. Corbeau.
A. Oelmeyer.
H. Roosenstein.
W. Schoutens.
A. S. A. v. d. Velde.

Electrotechnisch Ingenieur: Mej.

G. v. Senus.

INGENIEURS-EXAMEN.

Bouwkundig Ingenieur of Architect: de dames

J. v. d. Kloet.
J. H. Mulder.

Scheikundig Ingenieur of Technoloog: de dames

B. M. R. de Boer.
C. A. v. d. Weg.

Electrotechnisch Ingenieur: de dames

M. H. v. Houten Timmerman.
D. R. E. v. d. Moer.
A. S. v. Reyn.
G. v. Senus.

LEDENLIJST

Ledenlijst D.V.S.V. 1926—1927

De Vereeniging telt 5 eere-leden, 39 gewone leden, 2 buitenleden, 35 buitengewone leden, 30 donatrices.

Eere-leden.

NAAM.	ADRES.
Ir. F. G. van Tiel-van Neck, c.	
Ir. A. Penninck van Oudeland-Scheltema, t.	Tunbridge Wells, 11 Court Road.
E. Douglas-Mac Gillavry	Pandjoeng bij Moesa Ilmm. Palembang
Ir. P. J. Verhey-Rombach, t.	Boreelstraat 46, Den Haag.
Ir. J. C. C. Postma.	Thomsonlaan 39, Den Haag.

Gewone leden.

NAAM.	ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Alexandrowicz, S. G., t_2.	Henegouwerl. 39a, R'dam.	Idem.
Asselbergs, W. M. A., t_5.	Danckertstr. 69, d. Haag.	Molenstr. 129, Helmond.
Blackstone, N., t_4.	Stephensonstr. 31, d. Haag.	Idem.
Boerée, C. H. M., b_5.	Kempenaerstr. 54, Oegstg.	Idem.
Bot, A. C. W. C., t_1.	Lipkensstraat 7.	Emmapark 25, Wageningen
Brandsma, A. R., t_4.	Maerten Trompstraat 20.	Oldemarkt (O.).
Broek d'Obrenan, W. v. d., b_3.	Laan van Overvest 52.	Hoornbruglaan 7, Rijswijk.
Cohen, R., t_5.	v. Limb. Stirumstr. 157, d. H.	Idem.
Corbeau, L., t_5.	's Gravendijkw. 101, R'dam.	Idem.
Doelman, E., e_1.	Schietbaanl. 90a, R'dam.	Idem.
Dooren, G. A. v., e_4.	K. de Stoutepl. 3b, R'dam.	Idem.
Douw, A. M., t_3.	Regentesselaan 274, d. H.	Idem.
Dulfer, G., t_3.	N. Haven 73, Schiedam.	Idem.

NAAM.	ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Freyss, G. J., t_2.	v. Imhoffplein 1, d. Haag.	Idem.
Gemerden, C. S. v., t_5.	Middellandpl. 13a, R'dam.	Idem.
Hoebé, C. J., t_1.	Heemskerkstraat 22.	v. d. Lindenl. 3, Hilversum.
Homans, L. N. S., t_1.	Julianalaan 24.	Zonnelaan 10, Hilversum.
Hoog, T., t_4.	Koornmarkt 7a.	Idem.
Horst, M. G. ter, t_4.	Havenstraat 130, R'dam.	Idem.
Jansen, W. C. M., b_3.	L. Haven 19, Schiedam.	Idem.
Kleinemulder, M. E. v. d., t_3.	Virulystraat 4, R'dam.	Idem.
Kloes, C. J. v. d., t_1.	Irisstraat 102, d. Haag.	Idem.
Kooper, M. M., t_2.	v. Speykstr. 92, d. Haag.	H. Colleniusstr. 66, Gron.
Kret, J., b_3.	O. Admiralit.k. 47, R'dam.	Idem.
Landeweer, E., t_2.	Oostsingel 85.	Kanaalw. 193, Leeuwarden
Noordegraaf, A.C.T., c_3.	Bergweg 247, R'dam.	Idem.
Oelmeyer, A., t_5.	Regentesselaan 10, d. Haag.	Idem.
Peeren, K., t_1.	Poortlandlaan 16.	Idem.
Rappard, P. C., e_5.	Malakkastr. 190, d. Haag.	Idem.
Ronde Bresser, J. M. E. de, e_4.	Kranenburgerweg 27, d. H.	Idem.
Rooseboom, P. W., b_5.	v. Oldenbarneveldl. 36, d. H.	Idem.
Roosenstein, H., t_5.	Ottoburgstr. 2, Rijswijk.	Idem.
Rossen, M. v., t_3.	Saftlevenstr. 32, R'dam.	Idem.
Rijswijk, A. P. v., b_3.	Corn. Speelmanstr. 43, d. H.	Idem.
Santen, W. v., c_5.	Cornelis Trompstraat 73.	Valkenboschlaan 5, d. H.
Schoutens, W., t_5.	Slickerstraat 31a, d. Haag.	Idem.
Snellen, J., b_3.	Oude Delft 223.	Heinsiusl. 9, Amersfoort.
Stadt, N. v. d., e_5.	Maerten Trompstraat 2.	Dubb. Buurt 10, K. a/d Z.
Vliet, K. P. v., t_5.	Laan van Overvest 54.	v. Boetselaarlaan 32a, d. H.

Buitenleden.

NAAM.	ADRES.	VACANTIE-ADRES.
Beresteyn, P. V. van.	Van Stolkweg 31, d. H.	Idem.
Eelde, A. M. R. van.	Duinvoetl. 16, Wassenaar.	Idem.

Buitengewone leden.

NAAM.	ADRES.
Ir. E. F. van de Ban, c.	Kampersingel 70, Haarlem.
Ir. L. W. E. Böeseken, t.	Phoenixstraat 27, Delft.
Ir. H. H. Dingemans, t.	Jericholaan 24c, Rotterdam.
Ir. Ch. L. Doppler, t.	Kleverlaan 24, Bloemendaal.
Mevr. H. Dutry van Haeften-Key, b.	Tjipellang 31, Soekaboemi.
E. H. Furstner, t.	Slotlaan 31, Rotterdam.
Ir. Th. P. van der Graaf, t.	Maerten Trompstraat 20, Delft.
Ir. M. A. H. van der Hout, t.	Albertsbergstraat 91, Haarlem.
Ir. A. P. Jöbsis, t.	Frederik Hendriklaan 266, Den Haag.
M. Knottenbelt, t.	Ziekenhuis Zuidwal, Den Haag.
Ir. A. E. Korvezee, t.	Cornelis Trompstraat 73, Delft.
Ir. H. J. Kruseman, t.	Grundelweg 10, Hengelo.
A. E. J. Lombert, b.	Waldeck Pyrmontkade 150, Den Haag.
Dr. Ir. K. J. H. M. Manders, e.	Laan van Meerdervoort 277, Den Haag.
Ir. J. H. Mulder, b.	Laan van Overvest 52, Delft.
Ir. J. G. Opsomer, c.	Groesbeeksche weg 20, Nijmegen.
Ir. K. Ouweleen, t.	Tuinlaan 56c, Schiedam.
N. de Raadt, t.	Oranjepark 4, Dordrecht.
Ir. H. J. Ravenswaay, t.	~~Kanaalstraat 15~~, Delft. Hoeikade 18.
Mevr. M. Rebel-Bergsma, e.	Aniem, ~~Kediri~~. Modjokerto.
Mevr. Ir. M. C. van Reeuwijk-Maus, t.	Casilla 162, Potosi (Bolivia).
Ir. A. S. van Reyn, e.	Harstenhoekweg 149, Scheveningen.
Ir. G. van Rhee, t.	Heemraadssingel 308b, Rotterdam.
Ir. C. Ris, t.	Lange Nieuwstraat 12, Utrecht.
Ir. E. E. Rosenboom, e.	Groesbeeksche weg 20, Nijmegen.
R. W. Schuurman-Volker, t.	Haagweg 169, Rijswijk (Z.-H.).
Ir. A. C. Sloep, t.	Cornelis Trompstraat 36, Delft.
Mevr. Ir. J. Stempels-van der Kloet, b.	Anemoonstraat 27, Den Haag.
Ir. L. J. M. Storm, t.	Columbusstraat 239, Den Haag.
J. E. Treffers, e.	Mecklenburglaan 16, Rotterdam.
Ir. E. L. Triebart, t.	Voorstreek 1, Leeuwarden.
Mevr.G.Vollewens-Zeylmaker,e.l.	Alexanderlaan 5, Rijswijk (Z.-H.).
Ir. C. A. van de Weg, t.	Binnenwatersloot 6, Delft.
Ir. M. Zaayer, t.	Kralingsche Plaslaan 91a, Rotterdam.

Donateurs en Donatrices.

NAAM.	ADRES.
Mej. Ir. J. Bal.	Adrien Milderstraat 64, Rotterdam.
Mevr. N. Bergsma-Kramer.	Wilhelminalaan 28, Rijswijk (Z.-H.).
Mevr. R. G. H. Bremekamp-v. Olm.	Rotterdamsche weg 115, Delft.
Maj. H. R. Boeree.	Mecklenburglaan 3, Bussum.
Mevr. Bantz.	Malakkastraat 63, Den Haag.
Mevr. H. van Delden-Evers.	Statenlaan 54, Den Haag.
Mevr. L. Feldmann-Stamm.	Rotterdamsche weg 101, Delft.
Mevr. M. Fokker-Kessler.	Rotterdamsche weg 119, Delft.
Ir. J. Furstner.	Slotlaan 31, Rotterdam.
Mej. Ir. G. P. de Groot.	Groot Hertoginnelaan 134, Den Haag.
Mevr. M. de Haas-Japikse.	Voorstraat 94, Delft.
Mej. P. Hoek.	Larixlaan 69, Den Haag.
Mej. A. Kleinhoonte.	Rotterdamsche weg 127, Delft.
Mevr. H. J. Kluyver-van Lutsenburg Maas.	Nieuwelaan 1a, Delft.
Mevr. J. H. Manders-Manders.	Aerdenhout.
Mevr. H. ter Meulen.	Oude Delft 49, Delft.
Mevr. Molengraaff-Gerling.	Oranje Plantage 1, Delft.
Mevr. J. Nelemans.	Groot Heroginnelaan 118, Dn Haag.
Mevr. C. C. van Nieuwenburg-van Kleeff.	Rotterdamsche weg 135, Delft.
Mevr. van der Ploeg.	Van Swietenlaan 11, Apeldoorn.
Mej. A. E. van Rhee.	Heemraadssingel 308, Rotterdam.
Mevr. van Santen.	Valkenboschlaan 5, Den Haag.
Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.	Willemstraat 73, Den Haag.
Mevr. W. J. E. van der Steur-de Rooy.	Noordeinde 21, Delft.
Mevr. Bar.sse Ir. W. M. C. van Utenhove-ten Bruggencate.	Fabritiusstraat 19, Delft.
Mej. A. S. A. van de Velde.	Chaussée de Waterloo 200A[8], Brussel.
Mevr. Ir. A. Verkade-Sandbergen.	Mathenesserlaan 199, Rotterdam.
Prof. Dr. W. A. Versluys.	Rotterdamsche weg 123, Delft.
Ir. W. Vollewens.	Alexanderlaan 5, Rijswijk (Z.-H.).
Mevr. J. Vossnack-Obma.	Rotterdamsche weg 105, Delft.

Oud-leden, afgestudeerd na 1922.

Af-gest.	NAAM.	ADRES.	BETREKKING OF ANDERZINS.
1923	M. E. Arends, t.	Staringstraat 11, Eindhoven.	Ing. bij Philips.
1924	L. W. E. Böeseken, t.	Phoenixstr. 27, Delft.	Ass. aan de T.H.
1926	B. M. R. de Boer, t.	Stationsw., Hoogeveen.	
1925	J. D. Blok, t.	S. F. Minggiran. Halte Minggiran. S. S. O. L. Res. Kediri (Java).	Mevr. Bickel.
1924	H. C. van Brugge, t.	Arnhem.	Scheik. ing. aan de E. N. K. A.
1925	W. M. C. ten Bruggencate, t.	Fabritiusstr. 19, Delft.	Mevr. van Utenhove.
1924	J. C. Bruyn, t.	Ooievaarslaan 1, Eindhoven.	Mevr. Posthumus.
1924	H. H. Dingemans, t.	Jericholaan 24c, R'dam.	Ass. aan de T.H.
1923	Ch. L. Doppler, t.	Kleverlaan 24, Bloemendaal.	Scheik. ing. bij de N.V. Droste's Cacao en Chocoladefabrieken.
1924	A. H. Dumont, t.	Röntgenweg 1, Bandoeng (N.O.-I.).	Mevr. Boerma.
1926	J. E. Ferguson, b.i.	SunnySide, Oranjepark, Ginneken.	Mevr. van Everdingen.
1925	Th. P. van der Graaf, t.	Maerten Trompstr. 20, Delft.	Ass. aan de T.H.
1923	E. M. Gonsalves, t.	Couvent du Sacré Coeur, Jette (bij Brussel).	Religieuse.
1923	I. C. Groenevelt, b.i.	2734. Bainbridge Avenue, New York City.	Mevr. Heijkoop.
1923	S. S. Heyting, b.i.	Sneeuwklokjesstr. 22, Den Haag.	Leerares.
1923	A. J. Hijman, t.	Lange Nieuwstraat 20, Utrecht.	Analiste aan de Universiteitskliniek.
1924	M. A. H. v. d. Hout, t.	Alberts Bergstr. 91, Haarlem.	Ing. bij de N.V. v.h. Cohen en v. d. Laan.
1925	A. P. Jöbsis, t.	Fred. Hendriklaan 266, Den Haag.	
1924	J. W. Julius, t.	Academiesingel 20, Breda.	Mevr. Bleyswijk Ris.
1923	C. G. Kelder, t.	Beukelsweg 60a, R'dam.	Mevr. de Voogd.
1926	J. van der Kloet, b.i.	Anemoonstr. 27, d. H.	Mevr. Stempels.
1923	E. de Koe, t.	Soerabaya.	Mevr. du Mosch.
1923	J. M. E. Martens, t.	Barth. Ruloffstraat 17, Amsterdam.	Mevr. v. d. Heide.

Af-gest.	NAAM.	ADRES.	BETREKKING OF ANDERZINS.
1924	M. C. Maus, t.	Casilla 162, Potosi, Bolivia.	Mevr. van Reeuwijk.
1926	D. R. E. v. d. Moer, e.i.	Lijsterl. 28, Eindhoven.	Mevr. Vermeulen.
1926	J. H. Mulder, b.i.	L. v. Overvest 52, Delft.	
1923	K. Ouweleen, t.	Tuinlaan 56c, Schiedam	Ing. b. d. Kaarsenfabr. „Apollo".
1925	IJ. v. d. Ploeg, e.i.	Oud-Merdika 19, Bandoeng (N.O.-I.).	Ing. bij G. E. B. E. O.
1925	H. J. Ravenswaay, t.	~~Kanaalstraat 15~~, Delft.	Ass. aan de T.H. Hooikade 14
1926	A. S. van Reyn, e.i.	Harstenhoekweg 149, Scheveningen.	
1925	G. van Rhee, t.	Heemraadsingel 308b, Rotterdam.	Scheik. bij Interontech. Rotterdam.
1924	A. P. Ris, t.	Singel 80, Schiedam.	Vol. Keuringsdienst, Rotterdam.
1923	C. Ris, t.	Lange Nieuwstraat 12, Utrecht.	Chef van het Laboratorium voor kaascontrôle.
1925	E. E. Rosenboom, e.i.	Groesbeeksche weg 20, Nijmegen.	Ing. a. d. Nijmeegsche Gloeilampenfabriek.
1924	A. Sandbergen, t.	Mathenesserl. 199, R'd.	Mevr. Verkade.
1926	G. van Senus, e.i.	Av. Concordia 98, R'd.	Vol.a.d.Telef.-centrale.
1924	G. P. S. Schouten, t.	Pauw v. Wieldrechtl. 22, Zeist.	
1925	A. C. Sloep, t.	Cornelis Trompstr. 36, Delft.	Ass. aan de T.H.
1924	A. van der Spek, t.	Kloosterkade 198, Delft.	Mevr. Braggaar.
1924	L. J. M. Storm, t.	Columbusstr. 239, d. H.	Ass. aan de T.H.
1924	W. E. Syrier, t.	Boergoensche vliet 43a, Rotterdam.	Mevr. Van Seters.
1923	W. A. Thomee, t.	Diergaardel. 15, R'dam.	Verpleegster.
1926	M. H. Timmerman, e.i.	Meezenlaan 34, d. Haag.	Mevr. Van Houten.
1924	E. L. Triebart, t.	Voorstreek 1, Leeuwarden.	Scheik. a. d. Coöp. Condensfabr. „Friesland".
1923	N. H. J. M. Voogd, t.	Hoflaan 9, Rotterdam.	Ass. aan de T.H.
1924	G. M. Vrolijk, t.	Morsestr. 26, DenHaag.	
1923	J. H. v. Walcheren, t.	S. F. Soekoedona Soemadjang, Java.	Mevr. Prins.
1926	C. A. van de Weg, t.	Binnenwatersloot 6, Delft.	Leerares Ind. School v. meisjes, Rotterdam.
1923	J. A. Wieneke, t.	Oranjelaan 81, Rijswijk (Z.-H.).	Mevr. Hofman. Scheik. ing. aan de N.V. Fabr. v.h. Paul C. Kayser.
1925	D. S. C. v. d. Woude, t.	Nieuw Merkika 12, Bandoeng, Java.	Leerares M.U.L.O.-school.